

CENA NUMERU

20 gr.

PRENUMERATA:
Kiesiennie we
Lwowie 4 zł 50 gr.
z dostawą do do-
mu i w całej
Polsce z przesył-
ką pocztową 4 zł
50 gr., zagranicą
kiesiennie 6
50 gr.

Dla urzędników
państw. i nau-
czycieli miesię-
cznie 3 zł. 50 gr.

KURJER LWOWSKI

Organ demokratycznej inteligencji

Wydawca: Nowa Polska Spółka Wydawnicza, Sp. z ogr. odp.

Redakcja
i Administracja
ul. Ossolińskich 18
Telefon redakcji
19.

w nocy 29-19.
Tel. adm. 32-19.
Adres dla tele-
gramów: Kurjer
Lwowski, Lwów.
Rękopisów nie
zwraca się.
Redaktor naczelny
przyjmuje: od
1-2 w południe.
P. K. O. Nr.
153.215.

Najlepszą herbatę poleca F-a „ZAKOPANE“ Moor & Stachowicz, Lwów, Akademicka — 24 — Sapięhy 25.

Zagadka...

Lwów, 1 czerwca.

Dzień wczorajszy przyniósł nie-
wątpliwie szerokiemu ogółowi roz-
czarowanie.

Po nastrojach dni ostatnich, po
konferencjach i enuncjacjach klubów,
po rozważnych głosach, jakie poja-
wiły się nawet na prawicy — a-
tmosfera się oczyściła i należało się
spodziewać spokojnego i pewnego
wyboru Prezydenta, przyczem nikt
już nie wątpił, że zostanie nim wy-
brany Marszałek Piłsudski.

Pod tym względem też rozczaro-
wania nie było. Już pierwsze gło-
sowanie dało wynik dodatni: Mar-
szałek Piłsudski otrzymał wystar-
czającą ilość 293 głosów i został
wybrany Prezydentem Rzeczypos-
politej.

Stała się jednak rzecz nieoczeki-
wana: Piłsudski wyboru nie przy-
jął.

Przypaść należy, że pierwsze
wrażenie tej wiadomości wywołało
pewną depresję u szerokiego ogółu,
który znowu stanął wobec jednej z
licznych zagadek, jaką niejednokro-
tnie Marszałek Piłsudski dawał Pol-
sce i światu do rozwiązania...

Po analitycznym jednak rozwa-
żeniu wypadków i głosów, jakimi
w ostatnich dniach przemówił Mar-
szałek Piłsudski, okazuje się, że
nie należy popadać w pesymizm,
czy apatię.

Do zagadek przyzwyczaili nas
Piłsudski i nieraz czyn jego, cho-
ciażby chwilowo wydawał się nie-
jasnym czy brutalnym — w konse-
kwencji przynosił skutki dodatnie.

Trzeba sobie uświadomić, że
Marsz. Piłsudski nie oświadczył ni-
gdy przedtem, że wybór przyjmie.

Jeszcze w przemówieniu swojem
wobec przewodców stronnictw na
zebraniu sobotnim u premiera Bar-
ta zaznaczył, że mu na ilości gło-
sów nie zależy, że mu obojętne, czy
otrzyma dwa, sto, czy dwieście.

Chodziło mu — jak się wczoraj
wyraził w liście do Marsz. Rataja,
— o zlegalizowanie jego czynności
i praw historycznych i tego zlegali-
zowania dokonało wczoraj Zgroma-
dzenie Narodowe.

Oczywista, że jest to sprawa wię-
cej osobista Marsz. Piłsudskiego, a
nie nauczyliśmy się już, że sprawy
jego osobiste stają się sprawami
państwowymi i naodwrot...

I jakkolwiek w tej chwili nie wie-
my, czy nacisk, jaki pewne koła
wywierają na Marszałku Piłsudskim

— aby na dzisiejszem Zgromadze-
niu wybór ponowny przyjął — od-
niesie skutek, to jedno nie ulega je-
dnak kwestji, że w dzisiejszej kon-
stelacji nie może przejść żaden kan-
dydat, który nie będzie kandydatem
Piłsudskiego.

Dlaczego marsz. Piłsudski nie przyjął wyboru?

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 31 maja.

Korespondent Wasz dowiaduje
się z dobrego poinformowanego źró-
dła, że motywem, który kierował
Marszałkiem Piłsudskim, gdy odmó-
wił przyjęcia wyboru, była w pierw-
szym rządzie konstytucja obecna,
którą Marszałek uważa za niemo-
żliwą do rządzenia Państwem wedle
jej wymogów.

Marszałek Piłsudski, przyjmując
wybór i zmuszony skutkiem tego
do trzymania się litery Konstytucji,
byłby w swej działalności związa-
ny i nie mógłby się należycie wy-

wiązać z wziętego na się zadania.

Pozostanie w rządzie ułatwi Mar-
szałkowi akcję, którą podejmie jego
maż zaufania na stanowisku Prezy-
denta, w kierunku zmiany Konstytu-
cji. W szerokich kołach opinii
warszawskiej panuje ciągle jeszcze
przekonanie, że nacisk, wywierany
na Marszałka, aby wybór przyjął,
osiągnie pożądaną skutek.

W kołach politycznych uważają
jednak, że wobec katerycznej i
nieodwołalnej odmowy Marszałka,
nacisk ten skutku nie odniesie.

Ponowna stanowcza odmowa marsz. Rataja

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 31 maja.

Na terenie sejmowym toczy się
obecnie akcja, mająca na celu przy-
gotowanie jutrzejszego Zgromadze-
nia Narodowego. Marsz. Rataj od-
był w tej sprawie szereg konferen-
cji z przedstawicielami stronnictw.
Delegacji „Piasta“, która nalegała
na Marsz. Rataja, aby wobec wy-
tworzonej sytuacji kandydaturę
przyjął, oświadczył tenże: „Proszę

na mnie nie nalegać. Nie chcę być
więźniem Belwederu. Sytuacja nie
uległa zmianie od 14 maja. Trzeba
wybrać kandydata, którego sobie
życzy Marsz. Piłsudski“.

Jak donosiliśmy, jest nim prof. I-
gnacy Mościcki, doktor honoris cau-
sa Politechniki lwowskiej i warsza-
wskiej, obecnie kierownik Państwo-
wych Zakładów dla przemysłu che-
micznego w Chorzowie na Śląsku.

„Szukajcie kandydata apartyjne-
go i godnego wysokiego stanowi-
ska“ — powiedział w sobotę Piłsud-
ski i takiego kandydata wczoraj
wskazał...

Prof. Mościcki jest nie tylko czło-
wiekiem o nazwisku europejskiem
i znaną na Zachodzie powagą nau-
kową, ale też człowiekiem, za któ-
rym demokratyczna inteligencja
wypowiedzieć się może bez za-
strzeżeń. Człowiek ogromnej kultury
i olbrzymiego poczucia sprawie-
dliwości, spełnił zarazem postulat,
októry tyle razy upominaliśmy się
— postulat powiększenia roli in-
teligencji i intelektu w sterowaniu lo-
sami Państwa.

Wybór ten znów podnieść może
moralną wolę i krytyczny intelekt,
zwłaszcza, że w prof. Mościckim
nie tkwi zakomspirowany czy zakap-
turzony partyjnik, ale człowiek o
szerokich horyzontach i godny na-
stępca ś. p. Narutowicza.

Przypomina się żywo chwila, od
której powinno się było rozpocząć
życie państwowe — twórcze, ów hi-
storyczny moment, w którym Pił-
sudski złożył godność Naczelnika
Państwa, a wskazał Narutowicza...

Historja jakby się powtarzała!...
I jeśli Piłsudski wczoraj wywołał
cień Narutowicza, to z pewnością

nie z innych motywów, jak z tych,
aby wskazać drogę dalszego roz-
woju.

Teraz prawica zdać winna egza-
min ostateczny dojrzałości polity-
cznej.

Piłsudski usuwa się od bezpośre-
dniej władzy, której nie daje dzisiej-
sza konstytucja Prezydentowi Rze-
czypospolitej, ale daje sposobność,
aby przez wybór jednomyślny prez.
Mościckiego naprawić grzech prze-
szości, a może uda się przekreślić
te ciężkie 4 lata, przez które prze-
szło Państwo.

Dzielnicowy separatyzm czy par-
tyjna polityka, są na tę porę zabój-
stwem zdrowej myśli politycznej i z
tą wreszcie zerwać należy, jeśli ma
się naprawdę stać „coś innego“ niż
było dotychczas, i jeśli nie mają się
rozpocząć rządy batem, których u-
niknął chcie Piłsudski.

Wybór kandydata godnego, oraz
zapewnienie zmiany konstytucji w
kierunku rozszerzenia praw Prezy-
denta — oto najważniejszy postulat,
jakiego wymaga dziś ogół od Zgrom-
adzenia Narodowego, a jutro od
Sejmu i Senatu.

Trzeba ufać zagadkom, jakie kre-
śli Piłsudski, zwłaszcza, że — „alea
iacta“...!!

Decyzje klubów.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 31 maja.

Sytuacja w godzinach wieczor-
nych wyjaśniła się o tyle, że kluby
Z. L. N. i Ch. N. powzięły uchwałę,
utrzymującą dzisiejszego kandydata
prawicy, wojew. Bnińskiego. Sta-
nowisko Ch. D. formalnie również
idzie w tym kierunku, jednakże w
klubie tym zaznacza się silna ten-
dencja wywarcia na kluby prawico-
we nacisku do wycofania tej kandy-
datury, jako będącej wyrazem se-
paratyzmu poznańskiego.

Późnym wieczorem pos. Popiel,
prezes klubu N. P. R., złożył o-
świadczenie, że klub jego w całości
i jednomyślnie zaakceptował stano-
wisko swych władz klubowych, —
które postanowiły głosy N. P. R. od-
dać kandydaturze prof. Mościckiego,
solidarnie z klubami „Piasta“ i Klu-
bu Pracy.

W. P. P. S. panuje tendencja
wysunięcia kandydatury pos. Igna-
cego Daszyńskiego. Demonstracyjna
ta kandydatura w pierwszym gło-
sowaniu spotkałaby się z poparciem
„Wyzwolenia“ i Stronnictwa Chłop-
skiego“.

Koło żydowskie obraduje dotyczą-
czas. Wedle wyrażanych tu przy-
puszczeń, klub ten poprze kandyda-
turę prof. Mościckiego już w pierw-
szym głosowaniu, odmówi nato-
miast poparcia kandydatowi lewicy,
p. Daszyńskiemu. Mniejszości stow-
iańskie natomiast nie ustaliły do-
tychczas swiej linii działania. Za-
przecząc jednak katerycznie po-
głoskom, jakoby mniejszości te za-
mierzały wysunąć własnego de-
monstracyjnego kandydata. Koncep-
cja taka bowiem upadła. Zjednocze-
nie niemieckie odda już w pierw-
szym głosowaniu głosy swe prof.
Mościckiemu, jeżeli sytuacja ukształ-
tuje się w ten sposób, że wojew.
Bniński miałby szanse uzyskania
wyboru.

Ze względu na przewidywane
rozstrzelenie głosów, rozstrzygnię-
cie przyniesie przypuszczalnie do-
piero 3 głosowanie.

Kandydatura pos. Marka

(Telefonem od nasz. koresp.)

Warszawa, 31. 5. Klub ży-
dowski zakończył dziś obrady. O
wynikach narad nie wydano komu-
nikatu, uchwalając zachować taj-
ność co do powziętej decyzji do ju-
tra, godzina 8 rano.

Klub P. P. S. ukończył obrady o
godzinie 12 w nocy, postanawiając
wysunąć kandydaturę przewodni-
czącego klubu dra Marka.

Brak jeszcze ostatecznej decyzji
klubu Wyzwolenia i stronnictwa
chłopskiego.

Marszałek Piłsudski wybrany Prezydentem nie przyjął wyboru.

Dziś drugie Zgromadzenie Narodowe.

(Telefoniem od naszego korespondenta)

Otwarcie Zgromadzenia Narodowego.

Warszawa, 31 maja.

Godzina 10 min. 15.

O godz. 10 minut 2 Marszałek Rataj ogłosił otwarcie obrad Zgromadzenia Narodowego. W tej samej chwili w loży dyplomatycznej zajęli miejsca przedstawiciele korpusu dyplomatycznego. Rada Ministrów zaś zasiadła na swych ławach. Na trybunie obok Marszałka Rataja zajął miejsce Marszałek Senatu Trampczyński jako regulaminowy zastępca przewodniczącego.

Marszałek Rataj zakomunikował że z ramienia Sejmu powołał 4 sekretarzy a to posłów: Niedbalskiego, Harasza, Pużaka i Ledwocha. Marszałek Senatu wyznaczył na sekretarzy z ramienia Senatu sen. Gruetzmachera, Glogera, Kaniowskiego i Koerner. Marszałek Rataj oświadczył:

Proszę o zgłaszanie kandydatur i zaznaczam, że lista winna zawierać conajmniej 50 podpisów. W tej chwili proszę o głos poseł Marek, jednakoże przewodniczący głosu mu nie udziela w myśl przepisów regulaminu. Pos. Marek podchodzi do trybuny i wręcza swój arkusz.

W tej chwili czyni to pos. Dubanowicz. Marszałek zarządza odczytanie listy kandydatów, która w porządku enigmatycznym brzmi

ADOLF BINIŃSKI,

JÓZEF PIŁSUDSKI.

Marszałek Rataj wyznacza sen. Gruetzmachera do wywoływania nazwisk członków Zgromadzenia Narodowego i wedle listy wyznacza dwóch sekretarzy do strzeżenia urny, oraz przypomina, że każdą próbę zakłócenia spokoju skarci niezwłocznie wykluczeniem ze sali obrad.

W tej chwili odbywa się wywoływanie członków Zgromadzenia, którzy w porządku alfabetycznym oddają swe głosy. Jako jeden z pierwszych oddaje swój głos premier Bartel.

Warszawa, 31 maja.

Godzina 11 minut 20.

W pierwszym głosowaniu Marszałek Piłsudski otrzymał 292 głosy, p. Biniński 193 głosy. Białych kartek oddano 61.

Nieobecnych 8, z czego 7 posłów nieusprawiedliwionych.

Wobec takiego wyniku pierwszy Marszałek Polski, Józef Piłsudski, został wybrany Prezydentem Rzeczypospolitej.

Godzina 12 min. 30.

Marszałek Piłsudski oświadczył przewodniczącemu Zgromadzenia Narodowego, Marszałkowi Ratajowi, że

wyboru nie przyjmuje.

Na ręce prem. Bartla, który udał się do Marszałka Piłsudskiego, złożył nowo wybrany Prezydent potwierdzenie tego oświadczenia.

Jutro o godz. 10-tej odbędzie się ponownie Zgromadzenie Narodowe.

W kołach sejmowych opowiadają, że ze strony Marszałka Piłsudskiego zostaną wysunięte kandydatury m. in. profesora politechniki warszawskiej Mościckiego.

*

Warszawa, 31 maja.

Wiadomość o nieprzyjęciu wyboru przez Marszałka Piłsudskiego wywołała wprost piorunujące wrażenie. Marszałek Rataj, który zakomunikował w Sejmie treść rozmowy z Marszałkiem Piłsudskim, prowadzonej wspólnie z premierem Bartlem, odczytał też następujący list, jaki otrzymał od Marszałka Piłsudskiego.

Motywy marszałka Piłsudskiego.

Panie Marszałku!

Dziękuję Zgromadzeniu Narodowemu za wybór. Po raz drugi w mem życiu mam w ten sposób zalegalizowanie moich czynności i praw historycznych, które niestety dla mnie spotykały się z oporem i niechęcią dość szeroką. Tym razem dziękuję wszystkim panom, że wybór mój nie był jednomyślny, jak to było w lutym 1919 r. Mniej może teraz będzie w Polsce zdrad i fałszu.

Niestety, przyjęcie wyboru nie jest w stanie. Nie mogłem bowiem wywalczyć w sobie zapomnienia, nie mogłem wydobyć z siebie aktu zaufania do siebie w tej pracy, którą już raz czyniłem, ani też do tych co mnie na ten urząd powołują. Zbyt silnie stoi mi w oczach tragiczna postać zamordowanego Prezy-

denta Rzplitej Narutowicza, którego nie zdołałem od okrutnego losu uchronić. Zbyt silnie działa na mnie brutalna napaść na moje dzieci.

Nie mogę też nie stwierdzić raz jeszcze, że nie mogę żyć bez pracy bezpośrednio, gdy istniejąca konstytucja od Prezydenta taką pracę odsuwa i oddala. Musiałbym zamadzać się i łamać, a inny charakter do tego jest potrzebny.

Przepraszam za zawód, który czynię, nietylko tym, którzy za mną głosowali, lecz i tym, co po za salą Zgromadzenia żądają tego odemnie.

Sumienie, do którego się odwoływałem po tysiąc razy w ostatnich dniach, nie pozwala mi zadość uczynić tym żądaniom i proszę o natychmiastowy — daj Boże szczęśliwy — wybór Prezydenta Rzplitej.

(—) Józef Piłsudski.

Narady marsz. Rataja z posłami.

(Korespondencja własna „Kurjera Lwowskiego“).

Warszawa, godz. 2.15.

W tej chwili Marsz. Rataj przyjmuje posłów różnych klubów celem naradzenia się nad nową kandydaturą. Dotychczas przyjął posłów

„Kurjera Lwowskiego“).

Dębskiego, Erdmana, Marka i Popiela. Jako kandydata wysuwają obok prof. Mościckiego, także Jerzego Zdziechowskiego, prof. Uniwersyteńskiego.

—XOX—

Olbrzymie demonstracje w Warszawie.

(Telefoniem od naszego korespondenta)

Warszawa, 31 maja.

Na pierwszą wiadomość o wyborze Marsz. Piłsudskiego na stanowisko Prezydenta Rzplitej, w mieście zapanował olbrzymi entuzjazm. Miasto przybrało natychmiast wygląd świąteczny; z wszystkich gmachów rządowych i publicznych i ze znacznej części domów prywatnych powiewają flagi. Olbrzymie demonstracje odbyły się na placu Saskim, pl. Teatralnym, obok budynku Sztabu generalnego i Komendy miasta, na Krakowskim Przedmieściu i w Alejach Ujazdowskich. Gromadzące się tłumy wznoszą okrzyki: „Niech żyje Marszałek Piłsudski!“ — „Lud chce Marszałka Piłsudskiego!“ — Nastroj wzmożił się na wiadomość o nieprzyjęciu wyboru w kierunku wywarcia nacisku na Marszałka, aby decyzję swą zmienił.

Około godz. 12-tej w południe wyruszył z gmachu Ministerstwa spraw wojskowych olbrzymi, około 2.000 oficerów liczący pochód z generacją na czele. Pochód prowadzili generałowie: Norwid - Neugebauer i Gorecki. Uczestnicy pochodu przeszli ósemkami przez ul. Marszałkowską i Królewską, kierując się na pl. Saski. Do pochodu przyłączyły się po drodze organizacje Legionistów i P. O. W.

Na pl. Saskim pochód ustawił się frontem do pomnika Poniatowskiego, w głębi placu stanął batalion strzelecki w szyku rozwiniętym. Ze

stopni pomnika przemówił na cześć Marszałka Piłsudskiego i złożył mu hołd gen. Gorecki.

Hołdu, wojsko wysłuchało na baczność, oddając honory wojskowe. Tłumy stały w niemym skupieniu, z obnażonymi głowami. W chwili, gdy generał Gorecki kończył swe przemówienie, zabrzmiały dźwięki hymnu narodowego. Zgrupowana publiczność rozpoczęła spontaniczną i długotrwałą owację na cześć Prezydenta Rzeczypospolitej Marszałka Piłsudskiego, poczem pochód oficerów, wraz z otaczającym go tłumem, przeszedł przed gmachem komendy wojskowej, Krakowskim Przedmieściem, oraz ul. Królewską, wznosząc entuzjastyczne okrzyki na cześć Prezydenta Piłsudskiego. Pochód skierował się następnie na plac Saski, gdzie na rozkaz zwierzchników rozwiął się przed pomnikiem Poniatowskiego.

Równocześnie zgromadziły się olbrzymie tłumy robotnicze na pl. Teatralnym, gdzie mówcy z 2 trybun przemawiali. Ze wszystkich stron miasta przybywają na plac Teatralny dalsze pochody.

Wszystkie instytucje wojskowe i społeczne, na znak radości zawiesiły prace. Miarą panującego entuzjazmu są wzruszające szczegóły, rzucania się sobie na szyję uczestników spotykających się Pochodów.

Z prasy ruskiej.

Historja paradoksów. Nad grobem atamana Petlury.

Lwów, 1 czerwca.

Pisaliśmy już, jakto Ukraińcy, po krótkim wahaniu stracili zainteresowanie Marszałka Piłsudskiego. Fakt odrzucenia dyktatury wystarczał, żeby go sklasyfikować, jako zamierzającego „szlachetnie“ ze szlachetnym pojmowaniem państwowości albo mu w końcu przypisać złośliwą łatkę: „A tyś zląkłeś się, syn szlachetki!“

Obecnie „Diło“ smuje dalej w ten swych zapatrywań na wypadki warszawskie i zapewnia, że otrzyły one okres paradoksalnego życia Polski.

Paradoksem nazywa powiedzenie, że dokonano tylko „demonstracji“ — paradoksalnym jest usiłowanie Marszałka, zmierzające do konstytucyjnie — legalnego zakończenia zamachu — a już w najwyższym stopniu organizacją paradoksalną okazała się lewica; oile wszystkich lewe stronnictwa, będące z natury rzeczy wcieleniem klasowego porównania społeczności i naczelny postulatem programowym zwalczające militarizm — te same usiłowania popierają na ślepo bezpartyjnego człowieka, który nie jest związany żadnym programem, aże owszem: opiera swą siłę na wojsku. Antymilitaryści i prorocy klasowości kruszą kopję za jedności partyną i głową organizacji skłowej. Dla „Diła“ jest to paradoksem oczywisty, który w krótkim czasie zemiści się na lewicy.

Lecz trudno. W życiu mamy mnogość paradoksów. Któż np. spodziewałby się, że twardy bohater za wojsko Ukrainy padnie z ręki skrytobójczej nieznanego żydowskiego Scharwarzbartha.

Któżby był przewidział, że przed miesiącem, że Ukraińcy, proszący żydów do wspólnego boju antypolskiego na czas wyborów, już dziś nazwą ich przewrotnymi Makabeuszami i sadystami. A przecież tak jest!

Śmierć atamana Petlury, trzeba przyznać tragiczną, wywołała w prasie ukraińskiej gwałtowną reakcję, jako reakcję przeciw głosom organów żydowskich, hańbiących imię Petlury, jako pogromcy żydów. „Diło“ zapowiada, że to się nie przyczyni do spokojnego współżycia dwóch narodów i niemożliwą jest jednoczesność żydów będzie w na, jeśli społeczeństwo ukraińskie przedłoży im za to kiedyś przyznanie rachunek do zapłacenia.

—oo—

PO ZAMORDOWANIU PETLURY.

Warszawa. (Tel. wł.). Z powodu zamordowania Petlury wyjechał z Warszawy do Paryża, p. Andrzej Lewicki, działacz ukraiński, ostatni prezes rady ministrów ukraińskiej republiki.

Ukraiński komitet centralny emigrantów z Ukrainy urządził tu demonstrację żałobną za duszę Szymona Petlury, prezydenta dyktatury ukraińskiej republiki ludowej i głównego atamana jej wojska.

—oo—

PODRÓŻ KRÓLA ALEKSANDRA.

Belgrad. (Tel. wł.) Król jugosłowiański z królową Marią rozpoczął podróż po Serbji południowej. Odwiedzili Skopje i klasztor św. Jana. Podróż potrwać ma 10 dni.

—oo—

Pod z
Jedna
wszystk
wszystk
ry kosi
lśny ta
moż
nym tok
tryzowa
Boles
wszyst
zne py
A jed
ste nie
Nie poz
sie chw
wrażen
cze pró
trzebna
mi bież
padków
umysł,
niach.
I ufaj
już tyl
nieprze
zrozum
ku któr
zawiedz
SKAN
Kódz.
dzetem
larje kil
lacyjn
cję żąd
Niek
i żada
W odp
demon
i pobili
policje
tów do
Rady m
towano
WI
Gócinok
ARTUR
U kro
tulnie
powia
po Gre
bym p
sztuki.
się che
atmosf
się usn
— S
że mo
z zona
— N
linie w
— T
małate
dróżow
pieniąd
rabiają
cent i
raz je
— A
maja tk
— M
lub ur
— I
— T
— J
dorado

Pod znakiem czasu.

PO I PRZED...

Lwów, 1 czerwca.

Jedna myśl, jedna troska we wszystkich głowach, która spycha wszystkie sprawy życiowe na szary koniec. W jednym dniu przeżyliśmy tak szeroką skalę wrażeń, że mózg przestaje pracować normalnym tokiem. Oczekiwanie — zelektryzowanie — entuzjazm — zawód. Bolesne słowo: dlaczego? na wszystkich ustach. A za nim trwonne pytanie: co będzie?

A jednak — nie dajmy rozplenić się niepewności, goryczy, żurwodzi! Nie pozwólmy nerwom rozkołysać się chwiejnymi falami chwilowych wrażeń. Nie wiemy, na jakie jeszcze próby moc ich nam będzie potrzebna, ani — z jakimi rewelacjami bieżących rwącym pędem wydarzeń będzie musiał oswajać się nasz, gubiący się w przewidywaniach.

Ufamy, że Ten, który olśnił nas już tyle razy błyskawicami swej nieprzewidzianej i nie wszystkim zrozumiałej myśli, widzi jasno cel, ku któremu nas poprowadzi i nie zawiedzie oczekiwań Narodu. (m).

—oo—

SKANDAL W RADZIE MIEJSKIEJ M. ŁÓDZI.

Łódź. Podczas dyskusji nad budżetem miejskim wkroczyło na galerię kilkadziesiąt robotników kanalizacyjnych i urządziło demonstrację żądając większego uposażenia. Niektórzy radni reagowali na to i żądali usunięcia demonstrantów. W odpowiedzi na te kilkunastu demonstrantów przesadziło barjerę i pobili kilku radnych. Wezwano policję, która zmusiła demonstrantów do opuszczenia sali posiedzeń Rady miejskiej. Za awantury aresztowano kilku demonstrantów.

WINA RIEDLA 452

—oo—

Odcinek „Kurjera Lwowskiego“ z 2 6 1926.

ARTUR SCHROEDER.

3

„DORADCY“.

(Ciąg dalszy).

U krewnych było spokojnie, przytulnie dobre wino — państwo ci opowiadali o ostatniej swej podróży po Grecji i zaprosili mnie do siebie, bym przyszedł oglądać kilka dzieł sztuki, jakie przywieźli. Zgodziłem się chętnie a teraz w tej przemiejowej atmosferze odpoczywałem, nawet się uśmiechałem.

— Szczęśliwi jesteście państwo, że możecie podróżować, tego roku z żoną nigdzie nie wyjeżdżamy.

— Nie możecie się państwo istotnie wybrać?

— Trudno, na to trzeba mieć teraz majątek, zwłaszcza, że lubimy podróżować wygodnie. A obecnie o pieniądzu ciężko. Wydawcy nie zarabiają już jak dawniej kilkaset procent i jeszcze więcej drą skórę, coraz jest drożej, dolar wysoko stoi.

— Ależ my również nie mamy majątków.

— No tak, pan nie jest literatem lub urzędnikiem.

— I owszem.

— Tak?

— Jestem w firmie naftowej X.

— Doradca... Co panu?

OD ADMINISTRACJI

Czas odnowić prenumeratę na CZERWIEC

przesłanymi czekami na P. K. O. Nr. 153.215.

Zalegających z prenumeratą P. T. Abonentów upraszamy o rychłe wyrównanie zaległości by nie spowodować wstrzymania wysyłki pisma.

Lwów w hołdzie Janowi Dobrzańskiemu.

Lwów, 31 maja.

Mimo gorączki dni przelomowych, jakie przeżywamy, nie zapomniał Lwów, co winien jednemu z najbardziej zasłużonych swych synów i w czterdziestą rocznicę jego śmierci złożyć mu hołd należyty. Nie pamięta pokolecie dzisiejsze Jana Dobrzańskiego, a jednak imię jego nie zaginęło w pamięci miasta. Zna je historia dziennikarstwa lwowskiego, znają je miłośnicy teatru, znają zaiste sokołstwa. W tych trzech dziedzinach pracy kulturalnej rozwinął Dobrzański twórczą niestrudzoną działalność obywatelską i postawił je na wyżynie, z której przez dziesiątki lat płynęły strugi ożywczego światła na zamroczone niewolą życie polskiej społeczności.

Obchód ku czci ś. p. Jana Dobrzańskiego, za inicjowany przez Tow. Dziennikarzy Polskich, a urządzony wspólnie przez szereg zrzeszeń kulturalnych, rozpoczął się w sobotę akademią w Sokole - Macierzy. Dr. Małaczyński i dr. Borowiec przypomnieli obecnym w swych przemówieniach zasługi Dobrzańskiego dla rozwoju idei sokołowej pod hasłem „w zdrowem ciele zdrowy duch“. Ćwiczenia gimnastyczne sokołstwa, śpiew chóru „Harfa“, gra na wiołonczeli p. Drohomireckiego z akompaniamentem p. Lisickiej, żywy obraz i produkcje orkiestry 19 p. p. złożyły się na program widowiska.

Uroczysta akademja w Kasynie i Kole lit.-art. zgromadziła w niedzielę w południe tłum publiczności ze sfer intelektualnych Lwowa. Starannie ułożony i świetnie wykonany program godnie odpowiedział celowi i nastrojowi zebrania. Chór „Lutnia“ pod batutą p. Leszczyńskiego odśpiewał prawdziwie artystycznie kantatę przy współudziale p. Inasiejskiej i dr. Czernego w partjach solowych. Zasługi Jana Dobrzańskiego omówił we wstępnym przemówieniu prezes Kasyna dr. Hojnacki, odczyt zaś wygłosił Stanisław Wasylewski, z polotem malując wyrazistą sylwetkę zasłużonego męża na tle ówczesnego życia umysłowego Lwowa. Gorące oklaski zbierała p. Helena Ottawowa za odegranie z maestrią „Poloneza-fantazji“ Chopina. Artysta teatru p. Julian Dobrzański, wnuk zmarłego, dał publiczności poznać jeden z dowcipnych feletonów swego dziadka z cyklu „Fotografie“. Wkońcu Chór technicki odśpiewał hymn „Gaude Mater Polona“.

Przedstawienie w Teatrze Wielkim przy obecności przedstawicieli władz i zapelnionej widowni zakończyło obchód. Odegrano komedję Stanisława Dobrzańskiego (syna) pt. „Żołnierz królowej Madagaskaru“ z p. Julianem Dobrzańskim w roli Mazurkiewicza. Poprzedził przedstawienie odczyt p. Henryka Cepnika.

Konkurs na projekt pomnika Juliusza Słowackiego we Lwowie

Komitet obywatelski budowy pomnika Juliusza Słowackiego ogłosił konkurs na projekt pomnika Juliusza Słowackiego we Lwowie, pod nast. warunkami: 1) W konkursie uczestniczyć mogą tylko artyści Polacy bez względu na przynależność państwową. 2) Pomnik ma stanąć we Lwowie na środku skweru przed teatrem miejskim. 3) Pomnik winien mieć charakter monumentalny, koszt jednak nie powinien przekroczyć sumy 100.000 zł. 4) Na pomniku ma być umieszczony napis: Juliuszowi Słowackiemu — naród. 5) Projekt pomnika ma być nadesłany w modelu gipsowym w skali 1:10. 6) Koszt przesyłki do Lwowa ponosi Komitet, ze Lwowa zaś autor. 7) Termin nadsyłania prac upływa z dniem 30. sierpnia 1926 r. o godzinie 3-ej po południu. Adres składania lub nadsyłania prac konkursowych „Lwów, Komitet budowy pomnika Juliusza Słowackiego“. Muzeum przemysłu artystycznego, ul. Hetmańska. 8) Każda praca konkursowa ma być opatrzona godłem bez nazwiska autora. 9) Przyznane i bezwarunkowo wyłacone będą 3 nagrody: 1) 3.000 zł., 2) 1.500 zł., 3) 1.000 zł. 10) Rozstrzygnięcie konkursu nastąpi nie później, niż dnia 15 października 1926 r. Wyrok sądu konkursowego jest ostateczny i nieodwoalny. 11) Nadesłane na konkurs projekty będą wystawione na widok publiczny po ogłoszeniu wyroku sądu konkursowego. 12) Sąd konkursowy stanowi: 1) Prezydent miasta Lwowa, 2) Prezes komitetu, 3) Wiceprezes komitetu, 4) Delegat komitetu, 5) 2 delegatów Związku artystów, 6) przedstawicieli Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, 7) przedstawicieli Szkoły Sztuk Pięknych w Warszawie, 8) przedstawicieli Wydziału architektonicznego politechniki we Lwowie, 9) przedstawicieli Dep. kultury i sztuki.

Za komitet: Dr. Juliusz Zaleski, sekretarz. Dr. Wiktor Hahn, zastępca prezesa.

Stałem koło pieca i to jedno słowo uderzyło mnie przypomnieniem całej mojej udreki tak silnie, że zachwiałem się i trzasnąłem głową o kafele. „Marzyłem cudnie, srodze mnie zbudzono“!

Całe towarzystwo podbiegło do mnie.

— Co panu?

— Słabo?

— Może wody?

— Wira?

— Radzę usiąść.

— Nic! Nic!! — wrzasnąłem, bo wytworny pan chciał mnie podoprzeć. Tylko niech mi pan nie doradza!!

— Ależ właśnie radziłbym...

— Pamię!!!!

— Dobrze, dobrze — mówił blado uśmiechnięty, zegnając się pospiesznie.

Usłyszałem jak jego żona szaptała kuzynce:

— Radzę doktora...

— Do widzenia. Czekamy z radością, pana u siebie.

— Nigdy!! — warknąłem, rozcierając guz na potylicy.

Kuzynka podała mi wino.

— Mój drogi, radzę ci...

— Rany Boskie! Więc i ty?!...

Kuzyn ujął mnie pod ramię:

— Przemęczony jesteś, posłuchaj naszej rady...

Wyrwałem brutalnie ramię i za-

cząłem rechotać, jak żaby w maju: — Rada, rady, radzić, doradzać, doradca!... Niech to wszyscy diabli!!

Wypadłem bez pożegnania

Niech mi teraz kto powie to obrzydliwe słowo, to jutro rano dzienniki mają krwawą sensację!

Wieczorem pocziwi kuzyni przysłał do teatru swego przyjaciela, niezmiernie miłego, młodego psychiatrę, który przyszedł niby to dowiedzieć się, kiedy wystawiany „Otella“. Patrzył mi przy tem przenikliwie w oczy i obserwował pilnie moje ruchy.

— Drogi doktorze! Pan i moi kuzyni jesteście nieocenieni.

— Właściwie co...

— Ja wiem wszystko. Niech pan będzie spokojny, ale pan mnie chyba zrozumie...

Opowiedziałem mu o wszystkich „deradesach“, rozsegregowałem ich, sklasyfikowałem i teraz ja mogłem obserwować, jak obłąkanie zaczęło się psychiatrze oczy przewracać.

— Takie jedno teraz ładackie słówko, doktorze...

— Tak, tak, medycyna zna podobny stan; jest nawet na to termin naukowy.

Chwała bogu! wiem teraz jak się to nazywa, ale czy mi to ponoże?

A jednak był jedym człowiekiem, którego rad słuchałem. Naprawdę.

I to — o horror! — żyd!! Taki sobie zwykły, prosty, nie umiejący nawet dobrze mówić po polsku, rudny żyd!

Zaraz!!! Nie ciskajcie na mnie kamieniami, nie drzyście tych kartek, nie pomawiajcie mnie o brzydkie sprawy, nie szukajcie w mojej geneologii czegoś tam, bo tego nie było. Przecież otwarcie się przyznaję!

Powiadają, że każdy Polak ma „swego“ żyda. Ja nigdy takiego, jako żywo, nie miałem i nie mam. Ale ten Dawidek był typem tak świętym, tak bezinteresownym entuzjastą teatru i tak umiał trafnie osadzać ludzi, zresztą tyle w to serca komiecznego i nerwów wkładał, że bawiłem się świetnie i pozwalałem mu na „rady“. Był zresztą bardzo dyskretny i na wypróbowany sposób żydowski nigdy wprost nie narzucał się z radami, tylko ostrożnie kluczył, opowiadał a potem dodawał:

— Ja wiem, że pan wszystko wie, ale na mój głupi żydowski rozum to ja — niech się pan nie gniewa — takbym zrobił, jak jeden rabbin zrobił. Ale ja przeskadzam?

— Niech Dawidek mówi.

(C. d. n.)

—oo—

KINO „PALACE“

DZIEWCZYNA

z zakazanej dzielnicy
DORIS KENJON w głównej roli.
SZCZYT OSIĄGALNEJ SENSACJI I EMOCJI.SZLAGIER RÓWNI
NY SLYNNEMU
„VARIETE“Niedzielne manifestacje Lwowian na cześć
Marsz. Piłsudskiego.

Sfingowana „bomba“.

Lwów, 1 czerwca.

Staraniem P. P. S. odbyła się wczoraj imponująca manifestacja mieszkańców Lwowa, za wyhołem Marszałka Piłsudskiego na Prezydenta Rzeczypospolitej. Cały obszar Rynku zapelniony był manifestantami. Jawili się tam członkowie P. P. S., Związku b. Legionistów, stowarzyszeń akademickich „Życie”, „Kuznica” i „Zjednoczenie”, Strzelcy, kolejarze, pocztowcy, pracownicy gminni, członkowie związków zawodowych, emeryci i t. d.

Z balkonu naprzeciw bramy ratuszowej przemawiali do zebranych: Żelazkiewicz, Schmal imieniem Związku b. Legionistów, oraz red. Skalak. Z balkonu zaś stowarzyszenia „Praca” przemówienia wygłosili: dr. Hersztal i Laskowski. W czasie tych przemówień wśród zebranych panował wielki entuzjazm, a na cześć Marszałka Piłsudskiego wznoszono długotrwałe okrzyki.

Zebrani uchwalili rezolucję, domagającą się wyboru Marszałka Piłsudskiego Prezydentem Rzeczypospolitej, poczem uformowali pochód, który przeszedł ulicami Halicką, Batorego, Pańską, Zyblikiewicza, Mikołajską, Akademicką, pl. Mariackim i ul. Legionów pod gmach Teatru Wielkiego. W czasie pochodu niesiono sztandar P. P. S., transparent z portretem Marszałka Piłsudskiego i t. p.

Po przemówieniu dr. Hersztala i redaktora Szczyrka, uczestnicy manifestacji z pod teatru rozeszli się w jak największym spokoju i porządku. Policja była skonsygnowana, lecz ani razu nie miała powodu do interwencji.

W czasie wiecu w Rynku zaszedł karygodny incydent. Oto z okna trzeciego piętra Magistratu w biurze wojskowym, którego kierownikiem jest radca Kotowski, ktoś rzu-

cił na dół flaszkę z mleka, napełnioną wodą, a następnie kłódkę.

Gdy flaszka leciała na dół, ktoś krzyknął: „Bomba leci”, skutkiem czego w tem miejscu powstała panika. Potratowano kilka osób, a gdy falanga uciekających przeszła, na miejscu pozostało kilka kapeluszy męskich i damskich, czapek, torebek, lasek i zegarek. Dotkliwie potratowaną została Sala Grünfeldowa, zaś Antonina Smolińska złamała obojczyk.

Dalej stwierdzono, że spadająca z góry flaszka rozbiła się, a odłamki poraniły kilka osób. I tak: Józef Dufkiewicz zraniony w głowę, Michałina Leleczko w rękę, Wilhelm Gollec (ul. Krótka l. 11 A) w głowę, Józef Garbień (ul. Panieńska l. 3) w rękę, a córka jego, Aniela, w plecy.

Pokazuje się wreszcie, że z okna Magistratu wyrzucono dwie flaszkę. Druga bowiem wpadła do koszyka preclarza, Jana Bojczuka.

W czasie panicznej ucieczki między innymi zgubiły: Joanna Mucha (ul. Staszica l. 7) złoty zegarek i piensadze, Wiesława Pytlówna, studentka uniwersytetu (ul. Bonifratrów l. 12) parasolkę, a Julia Hnatyszak (ul. Skarbkowska l. 36) torebkę.

Natomiast jako znalezione na Rynku zdeponowano następujące przedmioty: dwie torebki damskie, mikiowy zegarek, dwa kaszkiety, damski kapelusz słomkowy, toczek pomarańczowego koloru, kapelusz ze strusim piórem szaro-fioletowym i męski kapelusz „Habig“.

Sprawą wyrzucenia flaszek z okna Magistratu zajęł się policyjny Urząd śledczy. Pożądaniem jest, aby sprawca w istocie został wykryty i poniosł zasłużoną karę za swój czyn, który mógł spowodować nieobliczalne skutki.

KORO

Zmiany personalne w ministerstwie kolei.

(Korespondencja własna „Kurjera Lwowskiego”).

Warszawa, 30 maja.

(J.) Jak się korespondent Wasz dowiadyuje z wiarygodnego źródła, nastąpiły, względnie nastąpią w najbliższych dniach z inicjatywy p. premejera Bartla (który, jak wiadomo, jest jednocześnie ministrem kolei) następujące zmiany w składzie osobowym ministerstwa kolei:

Naczelnik inspekcji głównej inż. Stolzman przechodzi z końcem maja b. r. w stan spoczynku; stanowisko po nim obejmie przewodniczący wyższej komisji dyscyplinarnej p. Henryk Zajackowski. Inspektor inspekcji głównej inż. Niebieszczański mianowany zostaje wiceprezesem dyrekcji kolei w Wilnie.

W departamencie finansowym został dotychczasowy naczelnik wydziału budżetowego p. Świergocki mianowany naczelnikiem wydziału rozchodów a starszy referent ministerstwa skarbu p. Uhnat naczeln-

kiem wydziału budżetowego.

Sensacyjne pogłoski o innych zmianach osobowych w wspomnianym ministerstwie są conajmniej przedwczesne.

KATASTROFA W FABRYCE.

Warszawa, (Tel. wł.)

W Tomaszowie wydarzyła się katastrofa w fabryce jedwabiu, zatrudniającej przeszło 3000 robotników. Popołudniu nastąpiła w składzie spirytusu eksplozja. Dach fabryki został wysadzony w powietrze. Cały budynek stanął w płomieniach. Po kilkugodzinnej akcji ratunkowej pożar ugaszono. Kilku robotników znajdujących się podczas wybuchu w zakładzie spirytusu zostało oparzonych. Straty znaczne.

—oa—

Inż. Paykart przed sądem.

Pierwszy dzień rozprawy.

Lwów, 1 czerwca.

Wczoraj o godzinie 9 rano w sądzie okręgowym karnym we Lwowie, rozpoczęła się rozprawa przeciw b. docentowi Politechniki, dyrektorowi wytwórni sztucznego kamienia i dachówek inż. Bolesławowi Paykartowi, oskarżonemu o to, że w Borkach Janowskich obok Brzuchowic, podrabiał banknoty stu-dolarowe, czem dopuścił się zbrodni fałszowania publicznych papierów kredytowych z par. 106 i 108 u. k. Losowanie i zaprzysiężenie ławy przysięgłych, odbyło się jeszcze w sobotę.

Wczoraj o godzinie 9-tej wprowadzono oskarżonego na salę rozpraw nr. 2. Po złożeniu generaljów odczytano akt oskarżenia, poczem nastąpiło przesłuchanie oskarżonego.

Inż. Paykart, urodzony 5 lipca 1882 r. w Gniewczynie Trynieckim, pow. Przeworsk, ostatnio zamieszkały w Borkach Janowskich, żonaty, ojciec 3 dzieci, rozpoczyna zeznania swe głosem cichym, zmęczonym. W ciągu zeznań skarży się na ból głowy. W czasie wojny światowej otrzymał on postrzał w głowę i wskutek tego, ma przytępiony słuch. W chwili gdy mówi o żonie i dzieciach płacze, budząc w otoczeniu ogromne współczucie.

*

Z końcem października 1925 r. inżynier Paykart na czarnej giełdzie sprzedał Joelowi Hendlowi zw. Landauowi, pośrednikowi giełdowemu banknot 100-dolarowy.

W kilka godzin później Handel dowiedział się, iż banknot ten jest fałszywy i zwrócił się z pretensjami do drugiego pośrednika N. Habermana, który właściwie transakcję tę doprowadził do skutku. Sprawa oparła się wrzód o rabina, a następnie o policję, która podarły już banknot zakwestjonowała i wdrożyła dochodzenia.

W jakie trzy tygodnie później, zjawiał się znowu na czarnej giełdzie inżynier Paykart i zaproponował pośrednikowi Józefowi Schneidrowi również kupno banknotu 100-dolarowego. Ten wiedząc jednakże o tem, że Handel został w podobny sposób oszukany, nie chciał banknotu kupić i dał znać Handlowi oraz Habermanowi, że zjawiał się ten pan, który im sprzedał fałszykat. Ci przybyli, a rozpoznawszy inż. Paykarta, zażądali odszkodowania. Inż. Paykart wręczył im drugi banknot, a gdy i ten okazał się fałszywym, oskarżony oświadczył im, iż widocznie sam padł ofiarą oszustwa, i z pośród trzech innych banknotów pozwolił wybrać takim, który uznają oni za prawdziwy.

Następnie zażądał on zwrotu poprzednio sprzedanego banknotu, a

gdy powiedziano mu, że zdeponowany jest na policji, inż. Paykart zażądał od obu pośredników legitymacji, poczem wraz z nimi udał się do Ekspozytury policji, aby sprawę zbadać i wyjaśnić. Tu po spisaniu protokołów inżyniera Paykarta aresztowano.

Na policji zeznał inż. Paykart, iż jest technologiem, a mając u siebie w domu 100-dolarówki, zainteresował się jako znawca ich wyrobem i w tym celu zrobił 2 eksperymenty: jeden na płycie miedzianej, częściowo przez wytrawianie kwasem azotowym, częściowo zaś przez grawiowanie, zaś drugi przez chromowanie na papierze żelatynowym. Ponieważ uzyskane odbitki były nieudolne, zniszczył je i zamiechał dalszych prób, nie niszcząc jednak ani klisz, ani papieru, ani farb, ani szkieł i stalowych numerów. Jednak banknoty te, które ma przy sobie i banknot, który sprzedał — kupił u pewnego osobnika w czasie podróży z Brześcia do Lwowa, w tem przekonaniu, że są prawdziwe. W tym samym czasie, w pociągu, którym jechał — znalazł paczkę. A gdy z ciekawości otworzył ją — znalazł w niej komplet przyborów i matryc do wyrobu banknotów 100-dolarowych. Ponieważ materiał zainteresował go, jako fachowca — zatrzymał cały pakiet i umieścił w swem laboratorium.

Podczas rewizji w willi p. Paykarta w Borkach znaleziono rzeczywiście przedmioty, opisane przez oskarżonego. Po przeprowadzonym śledztwie sprawę oddano sądowi na tej podstawie rozpoczęła się rozprawa.

Oskarżony przed sądem nadal podtrzymuje swe zeznania, a rzecznicy: dr. prof. Kazimierz Kling i dr. prof. Roman Negrusz — oraz przesłuchani dotychczas świadkowie, jak: Haberman, Hendel i wywiadowca policji Bromirski — nie wnieśli do rozprawy niczego, ooby mogło zeznania te obalić.

W czasie przesłuchiwania świadka Marceli Rogalskiej, sędziowie dowiedzieli się, że inż. Paykart całe swe życie strawił na badaniach chemicznych, przyczem dokonał szeregu wynalazków.

Ostatnio pracował nawet nad wynalezieniem środka ochronnego przeciwgazowego, któryby w razie wojny ludności cywilnej dał możliwość obrony przed ewentualnymi atakami gazowymi. W gronie znajomych uchodził on za uczonego mniemania na polu odkryć i wynalazków.

O godz. 2.30 rozprawę przerwano. — Dziś o godz. 9-tej dalszy ciąg rozprawy.

Przewodniczy s. s. o. Göttinger. Oskarża prok. Sywulak, broni adw. dr. Dwernicki.

Trzy wyroki śmierci.

Ubiegłej niedzieli w dalszym ciągu toczyła się rozprawa przed ławą sędziów przysięgłych przeciw rabusiom i mordercom z Rawy Ruskiej. Po przemówieniach obrońców dra Kibitza, dra Mayera, dra Meiselsa i dra Żywickiego, na podstawie werdyktu sędziów przysięgłych, trybunał pod przewodnictwem radcy Dukiety, zasądził na karę śmierci przez powieszenie

1. Jakóba Jackowa, gajowego, liczącego lat 37, oraz
2. Mykiotę Biszke, liczącego lat

25, ze wsi Netreba, zaś na karę śmierci z zamianą na 12-letnie więzienie

3. Maksyma Błońskiego, liczącego lat 37, byłego wójta w Żurawicach, natomiast oskarżonych

4. Klimkę Żoładka, liczącego lat 24, zasądził na dziewięć lat ciężkiego więzienia,

5. Ołeksę Butryma, liczącego lat 31, na cztery lata ciężkiego więzienia.

Zasądzeni przeciw tamu wyrokowi zgłosili zażalenie nieważności.

Oryginalny Wiosenny konkurs „KURJERA LWOWSKIEGO“.

Lwów, w maju.

Pragnąc pobudzić drzemiące w mieszkańcach naszego grodu zamiłowanie do zdobienia balkonów i okien mieszkań kwiatami, oraz przyczynić się choćby w małej mierze do nadania miastu naszego wytworu europejskiego

rozpisuje niniejszem „Kurjer Lwowski“

KONKURS

- 1) na najładniej ozdobione kwiatami okna.
- 2) na najładniej ozdobiony balkon.

Do udziału w konkursie zapraszamy:

II WSZYSTKICH MIESZKAŃCÓW LWOWA II

Udział mogą wziąć także instytucje prywatne i publiczne, szkoły, urzędy i t. p.

Kto pragnie wziąć udział w tej miłej, a niekosztownej rozrywce, powinien w najbliższych dniach postarać się o zasadzenie odpowiednich roślin w skrzynkach lub wazonkach na oknach i balkonach swoich mieszkań.

Sposób uczestniczenia

w konkursie podamy wkrótce, dziś tylko zaznaczamy, że o przyznaniu nagród rozstrzygną sami

CZYTELNICY „KURJERA LWOWSKIEGO“ drogą plebiscytu

NA NAGRODY

które wkrótce szczegółowo ogłosimy, złożą się:

- 1) gotówka,
- 2) dzieła sztuki.
- 3) cenniejsze wydawnictwa,
- 4) cenne kwiaty pokojowe.

Wydawnictwo „Kurjera Lwowskiego“.

Szkoła Nauk Społecznych T. S. L. we Lwowie.

Lwów, 1. czerwca.

Zarząd Główny T. S. L. przystąpił do utworzenia Szkoły Nauk Społecznych we Lwowie. Wykłady rozpoczną się 4-go października i trwać będą z przerwami świątecznymi do końca kwietnia 1927 r. Odbywać się one będą codziennie z wyjątkiem dni sobotnich, niedziel i świąt w godzinach wieczornych od 8-8-30, aby umożliwić uczestniczenie na wykłady osobom zajmującym zawodową pracę. Nauka obejmie ogół zasadniczych wiadomości ze wszystkich dziedzin życia społecznego i omawianie bieżących zagadnień, a nie ograniczy się tylko do wykładów, lecz zapozna słuchaczy także praktycznie z wieloma kwestjami zapomocą zwiedzania muzeów, fabryk, zakładów i t. d., wycieczek i ćwiczeń naukowych. Zwyczajnymi słuchaczami mogą

być osoby bez różnicy płci, które ukończyły 18 lat i posiadają takie podstawowe wiadomości, któreby umożliwiły im korzystanie z nauki (nie wymaga się ukończenia żadnych specjalnych szkół) i które złożą opłatę za cały rok w wysokości 10 zł. (także w ratach) podadzą się regulaminowi Szkoły. Po złożeniu egzaminu z poszczególnych przedmiotów otrzymają słuchacze świadectwa ukończenia Szkoły. Nadto wykładów mogą słuchać także i przygodni słuchacze za opłatą 25 groszy za wykład. Program nauki, regulamin Szkoły i termin wpisów poda Dyrekcja Szkoły do publicznej wiadomości w połowie czerwca.

Zapisujcie się do Ligi Obrony Powietrznej Państwa.

Pięć milionów bezrobotnych w Europie.

Lwów, 1. czerwca.

Obecnie jest w Europie 5 milionów robotników bez zajęcia, których większość otrzymuje zapomogi z funduszy państwowych.

Najwięcej bezrobotnych jest w Niemczech, a to 2050.000 i następnie w Austrii 1.245.000 i w Rosji przeszło milion.

Na czwartym miejscu stoi Polska

359.000. Piąte miejsce zajmuje Anglia 223.666, szóste Czechosłowacja 48.385, siódme Szwajcaria 205.35. W Danii 31% robotników nie ma zajęcia, w Norwegii 23%, w Szwecji 19%, w Holandji 15 proc. a w Węgrzech 16 proc.

We Francji i Belgii nie ma prawie bezrobotnych (!)

Kurjer stanisławowski.

(Od naszego korespondenta.)

Stanisławów, dnia 31 maja.

Nowy starosta. Onegdaj objął kierownictwo Starostwa stanisławowskiego (w miejsce przeniesionego w stan spoczynku radcy Głazewskiego) Marjan Dyduziński, radca Województwa z Brodów.

Matura w gimn. I państw. odbyła się tu w dniach 20—22 maja br. pod przewodnictwem dyrektora gimn. Włodzimierza Trusza. Egzamin zdało 25 abiturjentów (1 nie dopuszczono) a m. Celler Norbert, Falk Ernest, Falk Roman, Flescher Joachim, Fried Edward, Gumol Ignacy, Koppelman Mendel, Kwiatkowski Józef, Lów Leon. Mazur Kazimierz, Omylak Franciszek, Popłatek Władysław, Raynoch Rudolf, Regenbogen Mojżesz, Rikower Maurycy, Robaczewski Kazimierz, Raśniak Tadeusz, Rogala Jan, Rollinger Marjan, Tanne Izak, Tepper Józef, Wojtych Mieczysław, Bibring Jakób, Siegel Stanisław i Stekel Izidor.

Tartak „Zakładów przemysłu drzewnego“ S. A. w Mikuliczynie sponął onegdaj skutkiem zajęcia się w hali maszyn trocin, służących do opału. Ogień zniszczył 7 gatrów, warsztat ślusarski, ładownię desek i dynamomaszynę. Wysiłkom straży pożarnej z Jaremca i Delatyna udało się pożar zlokalizować i uratować olbrzymi skład desek obok tartaku. Jednym z największych akcjonariuszy tartaku jest p. Wincenty Witos. Szkoda była ubezpieczoną.

Z żałobnej karty. Zmarł tu po kilkudniowej chorobie w 60 roku życia ś. p. Michał Hubczak, sekre-

tarz ogólnego Związku Stowarzyszeń przemysłowych. Zmarły był osobistością powszechnie znaną i szanowaną w naszym mieście. Niedługo pracował jako redaktor pisma ludowych ukraińskich we Lwowie i był przez szereg lat dyrektorem ukraińsk. Teatru, z którym objędział wszystkie miasta Małopolski. W roku 1915 wywieziony został jako zakładnik miasta do Rosji, gdzie w ciężkich warunkach przeżył kilka lat. Cześć Jego pamięci!

POSŁOWIE POLSCY W SEJMIE LITOWSKIM.

Warszawa (Tel. wł.) Podczas ostatnich wyborów na Litwie do sejmku litewskiego wybrani zostali następujący posłowie polscy: Budzyński Wiktor, Lutyk Bolesław, Giżyński Tomasz i Buczewicz Jan.

Okruchy.

SEN WCZORAJSZY.

Nim się okaże na warszawskim bruku prezydent, wiersz ten mam oddać do druku, narazie wolno przeczuwać, co będzie... Dziś mi się śniło przedziwne orędzie: „Kraj po losów gwałtownych zawieje, już eldoradem nie będzie złodziei, nie będzie szczęśliwy nowy rząd zachodu, byś urzędniku marnie nie zgasł z głodu, odkąd więc nastał piękny miesiąc czerwiec, żeby nie stoczył cię przedwcześnie czerwiec, [Jedź!]

Nim wiersz ten w druku wyjdzie czytelniku, już o wyborów dowiesz się wyniku i stwierdzić zdołasz umysłem krytycznym, czy jest coś prawdy w śnie tym fantastyicznym. Zeter.

Z OPERY.

WALLY

opera w 4 aktach A. Catalaniego.

Lwów, 31 maja.

Trudno w obecnych czasach znaleźć utwór, któryby miał trwałe i silne powodzenie.

Cóż dopiero mówić, gdy wybór padnie na dzieło przeciętnej wartości, na dzieło, n. p. tej miary co opera „Wally“ Catalaniego. Z góry można przewidzieć los tej premiery, choćby ukazała się nie w maju, lecz w najmniejszym sezonie operowym. Zapewne przemawiały za tym wyborem niezaprzeczonej sławności kompozytorów szkoły mediolańskiej a może wreszcie urok nazwiska owej słynnej primadonny Angeliki Catalanini... Innych powodów trudno dopatrzeć. Nie jest to utwór ani nowoczesny (premiera jego odbyła się w tym samym czasie jak Verdiego op. „Falstaff“ t. j. przed 34 laty) ani o wysokim znaczeniu choćby tylko w perspektywie historycznej. Nie

dorównuje operom Verdiego ni siła dram. wyrazu ni pięknością melodji. Przytem posiada słabe libretto. Bieg akcji dramat. nieprzekonywująco umotywowany. Końcowa katastrofa niezasadniona — ot, zwykły wypadek w górach.

Są ładne, nawet bardzo ładne momenty n. p. nastrojowe zakończenie I aktu, lub przegrywki do aktu 3 i 4-go, są wdzięczne i efektowne arje i duety, jakich dużo w ówczesnych operach włoskich i francuskich. Jest brawurowa „tempesta“ ze świstem wichru, należąca do rekwizytorów starszej opery, są komplety chociaż mieszanych o każdej chwili dnia i nocy (jak z podziemi) jest efektowna, miłutka muzyka baletowa, słychać dźwięki organów, dzwonów — jest nawet „ostre strzelanie“. Istotnie dużo atrakcji. Mimo wszystko całość nie wywiera głębszego wrażenia, zaś sukces premiery — mimo sumiennego przygotowania — nie był dużo większy jak średni.

Kompozytor Alfredo Catalani (um. 1893) ceniony swego czasu jako kompozytor i jako profesor konserwatorium mediolańskiego, pozosta-

wił sześć oper, ostatnią właśnie jest „La Wally“. Posiada ona zalety wspólne operom włoskim: wielką śpiewność efektowne brzmienie orkiestry. Orkiestrą włada Catalani z akomicie, wydobywając z niej dużo (często jaskrawych) barw instrumentalnych. Partje chórów wyposażone są obficie i efektownie.

Partie solowe, nierównie pod względem długości dają na ogół wdzięczne pole do popisu. Pierwsze miejsce zajmuje rola tytułowa, którą otrzymała p. Platówna. Śpiew jej był jak zwykle wielkiej pochwały godny i wywołał żywe oklaski, wrażenie ogólne jej kreacji budziło znaczne zastrzeżenie, odnoszące się mniej może do jej gry, ile do jej charakteryzacji.

Dobrze wywiązała się ze swej roli p. Rotowska, zdobywając swą koloraturową arją silny aplaus. — Partję Afry, którą kompozytor bardzo skromnie wyposażył, kreowała z powodzeniem p. Okońska.

Z mężczyzn główny sukces odniósł p. Cyganik w roli Gellnera. Stworzył typ bardzo konsekwentnie przemysłowy; postać jego posiadała wyraziste kontury i ujmującą szczerłość. Również głos jego za-

śluguje, jak zwykle, na pochwałę. — P. Zopothowi należą się słowa szczerego uznania; śpiew i gra miały należyty umiar. — P. Mann zdobył sobie audytorjum swem silnem — jak zwykle — śpiewaniem Te same zalety w grze i śpiewie — te same wady jak dawniej — nie widać postępu. Na pochwałę zasługuje p. Martini (nie wielka partja Estonosza).

Chóry śpiewały na ogół dobrze, brzmiały wydatnie, orkiestra grała bardzo wydatnie. P. Józef Lehrer prowadził zespół ręką rutynowaną i energiczną, starając się wydobyć w brzmieniu zespołów wiele oddziaływalnych. — Reżyseria p. Cyganika zasługuje na aprobatę. (Drobne zastrzeżenia możnaby podnieść w kwestji nieco szablonowego traktowania scen zbiorowych). — Ogólnie podobał się taniec tyrolski w wykonaniu sprawnego zespołu baletowego, w czem wielką zasługą zdolnego baletmisty p. J. Cesar-skiego.

Nastrojowe dekoracje pomysłu p. Z. Balka i racjonalne urządzenie sceny p. J. Stahla przyczyniło się do powodzenia całości.

Dr. Adam Sołtyś.

WŁ. GAJDAROW

APASZ W BIAŁYCH REKAWICZKACH. SENSACYJNY DRAMAT W 10 AKTACH; Uzupełnienie 2 akt komedja.

WYŁĄCZNIE W KINIE „MARYSIENKA”.

ELLEN KÜRTI

MARYSIENKA

Z sali odczytowej.

„Nasi następcy”.

(Druga prelekcja Juljusza Kadena-Bandrowskiego).

Lwów, 31 maja.

Jeśli na pierwszym odczytaniu Bandrowskiego byliśmy oświeceni jego świetną dyalektyką, to druga prelekcja wzruszyła nas głęboko i tem serdeczniej dziękowaliśmy za nią świetnemu pisarzowi.

Bandrowski mówił o dziecku, biorąc asumpt do swoich wywodów ze spostrzeżeń jakie poczynił obserwując swoje dzieci. To były serdeczne zwierzenia kochającego ojca i doskonałego znawcy duszy dziecięcej, która buduje sobie swój własny świat, jakże czarujący, odmienny od wszystkiego i w konsekwencji postępowania logiczny! Trzeba być poetą, psychologiem i kapitalnym spostrzegawcą, trzeba umieć podejść subtelnie, delikatnie do tego ślicznego światła dziecięcego, trzeba się umieć do niego upodobnić, by tak i tyle o nim opowiedzieć, jak to

zrobił Kaden - Bandrowski. A poza tem trzeba umieć odświeżyć w pamięci swe własne wspomnienie dzieciństwa raz jeszcze twórczo je przeżyć i posiadać ten talent przepyszny, jaki cechuje każdą książkę Bandrowskiego, by napisać takie istotnie perły opowiadania, jakie na zakończenie odczytał nam poeta. Bo to były poematy najśliczniejsze, najczystsze, jak śliczną i czystą jest dusza dziecka.

Widziałem po odczytaniu matkę, która z płaczem dziękowała Bandrowskiemu za jego słowa. Te były napewno kręciły się w oczach wielu słuchaczy: jednym, bo porwał ich temat i świetny sposób przedstawienia, innym — z tęsknoty za utraconym, bezcennym rajem lat dziecińczych.

(as.)

XOXX

Plany skarbowe ministra Czechowicza.

Deficyt budżetowy wyniesie 200 milj. zł.

Warszawa, 30 maja.

W wywiadzie dziennikarskim przedstawił minister skarbu Czechowicz na najbliższą metę następujący plan skarbowy:

1) Należy utrzymać za wszelką cenę równowagę budżetową.

Deficyt budżetowy w pierwszych czterech miesiącach b. r. wynosił 42 mil. zł., co świadczy o znacznym postępie na drodze zrównowżenia budżetu. Sprostowany preliminarz rządowy na rok 1926 przewiduje po stronie dochodów 1528 mil. i po stronie wydatków 1730 mil. Osiągnięte w pierwszych czterech miesiącach dochody budżetowe, uprawniają do przypuszczeń, że w faktycznym wykonaniu pozycje dochodowe dadzą nie mniej, niż 1.600 mil. zł. Licząc się nawet z tem, że budżet państwowy zwiększy się po stronie wydatków do 1.800 mil. zł., sądzę, iż pokrycie deficytu, stanowiącego około 200 mil. zł. rocznie, nie może być zadaniem nie wykonalnym.

Zwiększenie stawek podatkowych winno być dokonane z taką ostrożnością, ażeby się nie odbiło na życiu gospodarczym.

2) W dalszym ciągu wykonania mego drugiego planu należy utrzymać czynność bilansu handlowego. Bilans ten czynny już jest stale od września 1925 r. i w kwietniu b. r. nadwyżka eksportu nad importem wyniosła 44.3 mil. zł.

3) Należy rozciągnąć ściślejszą jak dotychczas kontrolę nad finansami samorządowymi, gdyż gospodarka samorządowa pozostaje w ścisłym związku z ogólnym zagadnieniem finansowym.

Należy zwrócić główną uwagę na problem cen, który nie był poważnie dotychczas traktowany. Według danych za grudzień 1924 Polska była najdroższym krajem na kontynencie europejskim.

Plan finansowy b. premiera p.

Władysława Grabskiego załamał się po za biernym bilansem handlowym, głównie z przyczyny wznoszącego się stale poziomu cen, co uniemożliwiało zrównoważenie budżetu i doprowadziło do inflacji bilonowej.

Przeprowadzenie planowej akcji w kierunku prawdziwej sanacji naszych finansów, nie jest możliwe bez zasilenia życia gospodarczego w środki pieniężne.

Pożyczka zagraniczna w większym stylu celowo zużyta stanowiła by najlepszy środek zaradczy. W razie niedojścia do skutku pożyczki zagranicznej na warunkach możliwych do przyjęcia, musimy szukać innych dróg. Nie może być mowy o zaciągnięciu pożyczek na cele budżetowe. Budżet musi być zrównoważony i głównie od jego zrównoważenia zależy widoki uzyskania znaczących pożyczek zagranicznych, które pozwoliłyby nam wzmocnić tętno życia gospodarczego.

Czytajcie

„KURJERA LWOWSKIEGO”

„Cukier”

wyłączna sprzedaż detaliczna wszelkich gatunków cukru stale po cenach konkurencyjnych.

Sklep: Boimów 1.

1417

Przepisy na długie życie.

Lwów, 1 czerwca.

W Londynie wyszła z druku broszura, zawierająca zasady sztuki życia i wskazówki o zachowaniu zdrowia, skreślone przez dziesięciu wybitnych ludzi, głośnych w całej Anglii, a pracujących w rozmaitych zawodach.

Większość tych poglądów opiera się na znanej regule, że umiarkowanie w jedzeniu i piciu i racjonalna pielęgnacja ciała jest główną tajemnicą zdrowia. Siedemdziesięcioletni lord-major William Pryke z Londynu zaleca na podstawie długoletniego doświadczenia zupełną abstynencję jako najpewniejszy środek na przedłużenie życia i zachowanie pogody umysłu. Sławny pianista Włodzimierz Pachman, niezapomniany odtwórca Chopina, który święci już 80-tą rocznicę urodzin, twierdzi, że zna dwa tylko środki, zapewniające długie życie: muzykę i dobre jedzenie w najbardziej wyrafinowanej formie. „Gastromja odgrywa w moim życiu wielką rolę — objaśnia muzyk — i poświęcam jej taką uwagę, na jaką zasługuje. Jem dla przyjemności, z miłości do przysmaków, jakie mojemu podniebieniu dogadzają. Jednakże nie je-

stem żarłokiem.

O'Connor przestrzega pracowników umysłowych przed nadużyciem sportów i wysiłku fizycznego. „Kto jest zmęczony pracą intelektualną, nie może zrobić nic niedorzeczniejszego, jak zmęczyć jeszcze bardziej mięśnie, sądząc, że mózg przez to wypocznie. Niewłaściwe jest, gdy pracownicy zużywają wolny czas po tygodniu pracy na grę w piłkę nożną i inne męczące sporty. Zrobią lepiej, jeżeli niedzielę poświęcą sportowi, ażeby wzmocnić umysł do czekającej ich pracy”.

Książę perski Aga Khan natomiast mówi dużo o znaczeniu ruchu fizycznego i radzi przynajmniej 20 minut dziennie przeznaczyć na ćwiczenie ciała. Sir Harry Lauder zaleca jak najmniej jeść i pić, zachowując miarę w ćwiczeniach fizycznych, pracować zaś możliwie najwięcej oraz codziennie rano zjeść pomarańczę.

Przytoczone maksymy długiego życia są, jak widzimy, bardzo sprzeczne i trudno wśród nich wybierać. Na jedno tylko zgadzają się wszyscy ci znawcy sztuki życia, radzą wykluczyć używanie

Kurjer literacki.

„Historia trzech nocy”, Marcellego Prewost, wyszła nakładem Biblioteki Dzieł Wyborowych, Lwów, Zimorowicza 3. Znakomity pisarz francuski odtwarza w swej powieści jeden z epizodów wielkiej wojny. W tej jego „Historji trzech nocy” rozbrzmiewa wojna wszystkimi odgłosami bohaterstwa i podstępstwa, nienawiści i miłości, cierpienia i tragizmu.

„Historja trzech nocy” jest wzruszającą, na rubieżach już życia i śmierci, wygraną symfonią patetyczną.

Ukazał się Nr. 2 pożytecznego pisma „Dziecko i Matka” poświęconego wychowaniu dziecka od urodzenia do 7 roku życia.

Szereg artykułów z zakresu wychowania dziecka i jego higieny powinien zainteresować każdą troskli-

wą matkę. Na plan pierwszy wyszły artykuły pedagogiczne Bujak-Boguckiej: „Rada na drodze matczynej”, H. Boguszeńskiej: „W pewnym popularnym systemie wychowania”, J. Gazyńskiej: „Bezpłatne rozrywki”.

Matki, dbałe o zdrowie swoich dzieci powinny przeczytać art. dr. Popławskiego „O zakazaniu dziecka grzlicą”, oraz cenne rady J. Mozolowskiej: „Higijena piersi w ciąży i po porodzie”.

Artykuły z zakresu kuchni dziecięcej, odzieży, zabawek itd. dopełniają treści numeru, do którego łączono bogatą tablicę kroju ubrania dziecięcych.

Strona zewnętrzna pisemka, ozdobiona rysunkiem B. Nowakowskiego, przedstawia się b. estetycznie.

Wiadomości z kraju.

× Ogólnokrajowy Zjazd Teatrów Ludowych wiejskich, robotniczych, żołnierskich, szkolnych i t. d. odbył się w Warszawie w sali Towarzystwa Popierania Przemysłu Ludowego 26 czerwca przy ul. Tamka 1. I II. p. Początek o godz. 10 rano.

Na porządku dziennym między innymi następujące sprawy: sprawozdanie z działalności Związku Teatrów Ludowych w Warszawie i referaty: „Jaki cel winien przyświecać teatrówi ludowemu w Polsce” i „Jakie winno być organizacyjne ujęcie teatralnego ruchu ludowego w Polsce”.

× Wystawa gospodarstwa domowego otwartą została w Bytomiu i obejmuje 3 działy: kulinarny, przemysłu spożywczego, urządzeń domowych i restauracyjnych.

× Pierwsza matura hebrajska w Polsce. Minister oświaty Mikulowski Pomorski przyznał gimnazjum hebrajskiemu „Jabne” w Łodzi prawo przeprowadzania państwowych egzaminów maturalnych. Będzie to pierwsza państwowa matura hebrajska w Polsce.

× Oficerowie japońscy w Łodzi. Do Łodzi przybyli wyższych oficerów japońskich. Zwiedzili oni tereny działań wojennych w r. 1915, poczem przybyli do Warszawy.

× Stan bezrobocia w Łodzi. Do 22 b. m. zarejestrowanych było w Państwowym urzędzie pośrednictwa pracy 48.698 bezrobotnych, z których 40.056 korzystało z zasiłków.

× W Krynicy dawać będzie teatru krakowski pod dyktando p. Biernackiego, przez czerwiec przedstawienia operowe. W lipcu grać będzie operetka warszawska i Niewiarowski, a w sierpniu dramat teatru łódzkiego.

× Zastrzelenie szpiega litewskiego. Koło Druskiennik patrol O. P. zatrzymał podejrzanego osobnika, który przekroczył granicę Litwy. Zatrzymany usiłował zbiec — żołnierze K. O. P. dali ognia i zastrzelili go. Był to Piotr Szybała, szpieg litewski, wysłany z Kowna tajnymi instrukcjami do Polski.

—00—

Delegaci klubów lewicy u marsz. Piłsudskiego.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 31 maja.

Około godziny 10-tej wieczorem do Marszałka Piłsudskiego udała się delegacja przedstawicieli stronnictw lewicowych, celem zasięgnięcia autentycznych wyjaśnień, kto jest kandydatem Marszałka na stanowisko Prezydenta. Jak słychać, prof. Mościcki jest nietylko kandydatem Marszałka Piłsudskiego, ale premiera Bartla.

Jest bardzo prawdopodobnem, że w ciągu nocy dzisiejszej padnie jeszcze nowe nazwisko kandydata.

Marszałek Piłsudski odmówił przybyłym dziennikarzom zapowiedzianego na dziś wywiadu.

O wyjaśnienie w sprawie napadu na Sulejówkę.

Warszawa, 31 maja.

Prezes klubu Z. L. N., p. Głabiński, zwrócił się dziś do p. Marsz. Rataja z pismem, w którym zwraca mu uwagę na konieczność udzielenia wyjaśnienia ze strony rządu co do ścisłości wiadomości o napadzie na Sulejówkę. Ścisłe śledztwo w tej sprawie i podanie jego wyników do wiadomości publicznej jest tembardziej potrzebnem, że Marsz. Piłsudski łączy kwestję tego napadu ze swą decyzją nieprzyjęcia Prezydentury.

„Marsz. Piłsudski stawia swe siły na usługi Państwa“.

Oświadczenie prem. Bartla.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 31 maja.

O godz. 10.30 wiecz. prem. Bartel przybył do Sejmu i odbył w gabinecie Marsz. Rataja konferencję z przedstawicielami stronnictw lewicowych, około godziny trwającą. Po opuszczeniu gabinetu, premier Bartel oświadczył dziennikarzom, że konferencja dotyczyła interpretacji tego ustępu listu Marsz. Piłsudskiego, który mówi o zbyt małych uprawnieniach Prezydenta Rzpltej.

Prem. Bartel stwierdził, że Marszałek Piłsudski chce siły swe postawić na usługi Państwa, uważa jednak, że w obecnej sytuacji konstytucyjnej, rola Prezydenta jest czysto reprezentacyjną.

Prem. Bartel stwierdził, że Marszałek Piłsudski chce siły swe postawić na usługi Państwa, uważa jednak, że w obecnej sytuacji konstytucyjnej, rola Prezydenta jest czysto reprezentacyjną.

Trzeźwy głos angielski o Polsce.

London, 31. 5. (PAT). W artykule „Observera“ o Polsce czytamy: Prawica zaniechała pomysłu nieuznawania abdykacji Wojciechowskiego, gdyż była wymuszona, ale ogólna większość narodu polskiego pragnie uniknąć wojny domowej za wszelką cenę. Osoba b. prezydenta i jego rządu są niebohaterskie i nialce.

Należy zauważyć, że w czasie szybkich zmian gospodarczych (inflacja, deflacja, nieosiągnięta stabilizacja i bezrobocie) doprowadziły do tego, że obywatele zatracili zainteresowanie się polityką. Sejm, z jego na pół niepiśmiennymi chłopami, z napół wykształconymi robotnikami, z jego wiejskimi księżmi, z jego naukowcami i szkół początkowych, z jego zawodowymi protekcyjnymi i politykami, nie jest odpowiednią podstawą rządu, ani kontrolą administracji.

Stronnictwa, nie mogące przedstawić swego programu uprawiały osobiste demagogie i aby utrzymać swą popularność, wybierały na członków gabinetu ludzi z ludu. Ale małoletnie jednostki już nie zadawały i Sejm jest już zdyskredytowany.

Co do b. zaboru rosyjskiego i Małopolski — Piłsudski będzie miał mało trudności w ustanowieniu ustroju, który wybierze Piłsudski — z urodzenia i charakteru Litwin, ponury i milczący, spróbował silną ręką potrząsnąć rządem, lecz ku jego własnemu zdziwieniu, rząd został mu w ręku i teraz nietylko jego admiratorzy i towarzysze oraz zwolennicy, ale także i inni mówią mu, aby zachował władzę.

„Wziąłeś ją, pokaż, co potrafisz“.
Mówiąc o Wielkopolsce, autor artykułu porównuje ją z Bawarią, gdzie reakcja także powoduje separatyzm. Wybory będą przypuszczalnie przedwstępna potyczką w bitwie między rewolucją a kontrewolucją. Jasnym jest, że jakakolwiek próba

wyboru stanowczego przeciwnika Piłsudskiego, póki on ma za sobą armię, byłaby bezcelową, albo nawet niebezpieczną.

Wielka jego popularność u lewicy, daje gwarancję przeciw rewolucji socjalnej.

DIEN SPÓŁDZIELCZOŚCI W POLSCIE.

Warszawa. (Tel. wł.) Wszystkie instytucje spółdzielcze w Polsce, organizują obchody dnia spółdzielczości. Komitet postanowił połączyć obchód dnia z uczczeniem setnej rocznicy zgonu Stanisława Staszica, jako zwiastuna kooperacji w Polsce.

W dniu 6 b. m. odbędą się akademie, wiece, odczyty, pochody, przedstawienia, zabawy, wycieczki, wystawy, a wreszcie masowe rozprawki i innych wydawnic. Siedziba centraln. komitetu w Warszawie, Nowogrodzka 1. 21.

POMOC DLA BEZROBOTNYCH.

Warszawa, 31. 5. (PAT.) Ze swego budżetu na maj, Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej przyznało 90.000 zł. na akcję pomocy żywnościowej dla bezrobotnych. Z tego ma być przeznaczonych 32.000 na pomoc żywnościową dla pracowników umysłowych, a 58.000 dla pracowników fizycznych.

HISZPANJA ŻĄDA WYDANIA ABD EL KRIMA.

Tanger, 31. 5. (PAT.) Hiszpanja żąda, aby Abd el Krim został wydany jej, a nie Francji, a to z tego powodu, że jak stwierdzono wśród jeńców hiszpańskich brak 18 oficerów oraz, że jeńcy hiszpańscy są w niewoli gorzej traktowani, niż Francuzi i Hiszpanja wcześniej walczyła, niż Francja. Stan jeńców hiszpańskich jest rozpaczliwy.

Losy teatrów lwowskich.

(Z miejskiej komisji teatralnej).

Lwów, 1 czerwca.

Wczoraj odbyło się posiedzenie miejskiej komisji teatralnej pod przewodnictwem wicepr. Chlanta-cza, w sprawie ostatecznego rozstrzygnięcia, komu przypadnie w udziale dźwignięcie teatrów miejskich na odpowiedni poziom artystyczny. Istniała w łonie komisji, u niektórych tylko członków, dążność załatwienia tej sprawy po „domowemu“. Tymczasem sfery kulturalne naszego miasta, i reprezentanci sztuki i nauki zaprosiły znakomitego dyrektora Teofila Trzcieskiego, prosząc go, aby objął nasze teatry. Nie trzeba chyba dodawać, że pozyskanie dyr. Trzcieskiego dla teatrów naszych, będących w stanie opłakanym, byłoby nową świetną erą.

Wśród licznych przemówień wyróżniał się głos dra Kozickiego, jako delegata Min. Oświaty, który poddał druzgocącej krytyce gospodarke obecnej dyrekcji, i słusznie podniósł, że żaden kulturalny człowiek nie może ani chwili wahać się, skoro ma do wyboru najświetniejszego obecnie z dyrektorów jakim jest p. Trzcieski — i zagroził, że gdyby próbowano nieuwzględnić tej zaszczytnej dla Lwowa kandydatury, wyciągnie konsekwencje, ustępując ze stanowiska członka komisji teatralnej. Dr. Kozicki podniósł, że w razie niepozywania dyr. Trzcieskiego, na przyszłość żaden poważny człowiek, nie będzie już kompetował o teatry lwowskie.

Wyróżniły się ponadto bardzo mądre głosy r. Soupera i dyr. Aleksandrowiczówny, oraz innych, którzy zgodnie oświadczyli, iż skwapliwie należy wyzyskać świetną sposobność pozyskania dyr. Trzcieskiego.

Wobec spóźnionej pory, prez. Chlanta-cz zarządził przerwę do następnej srody.

Jak się dowiadujemy, Związek literatów i naukowców, popierające gorąco kandydaturę p. Trzcieskiego, mają się opowiedzieć w najbliższych dniach zupełnie wyraźnie w tej tak ważnej dla kulturalnego Lwowa sprawie.

Urzędowe informacje o gen. Sosnkowskim

Przesłuchanie chorego wobec prokuratury wojskowej.

Poznań, (Tel. wł.) Ze względu na różne nieodpowiadające faktycznemu stanowi rzeczy pogłoski, jakie pojawiły się w ostatnich czasach w prasie w związku z tragicznym czynem gen. Sosnkowskiego, nadesłano nam ze źródła autorytatywnego następujące urzędowe informacje:

Gen. Sosnkowski we wtorek dnia 11 maja wieczorem wyjechał do Warszawy, by stamtąd udać się do Genewy, jako członek komisji rozbrojeniowej.

Dnia 12 maja, na wezwanie rządu, pełniący w nieobecności gen. Sosnkowskiego obowiązki dowódcy O. K. Poznań, gen. Hauser, zarządził wysłanie wojsk z Poznania do Warszawy; pierwsze 2 pułki odeszły o godzinie 5 popołudniu. Następnego dnia miały o godzinie 11 odejść dwa dalsze pułki. Dnia 13 maja w czwartek (w święto Wniebowstąpienia Pańskiego) około godziny 8 rano gen. Sosnkowski wrócił niezapowiedziany z Warszawy. Około godziny 10 gen. Hauser zreferował mu o wydanych rozkazach. Gen. Sosnkowski nie wydał na to żadnych rozkazów, ani odwołujących, ani zatwierdzających. Przy rozstawianiu się z gen. Hauserem oświadczył: „Teraz każdy postępować musi według własnego sumienia“. Gen. Sosnkowski pozostał sam w swoim gabinecie na I piętrze gmachu D. O. K. Kilka minut pp 12. adjutant gen. Sosnkowskiego por. Baranowski zbiegł na parter, gdzie urzędował gen. Hauser i gdzie znajdują się biura Szefostwa Sztabu D. O. K. z wiadomością, że gen. Sosnkowski popełnił samobójstwo.

Pierwszej pomocy lekarskiej udzielił generałowi dr. Piłtecki, poczem ciężko rannego odwieziono do szpitala Przemienienia Pańskiego — pod opiekę prof. dr. Jurasza.

Gdy po 10-ciu dniach stan zdrowia gen. Sosnkowskiego cokolwiek się polepszył, udali się do niego prokurator wojskowy pułk. korp. sędz. Piotrowski oraz major korp. sędz. Lisowski jako protokolant i w obecności prof. dr. Jurasza jako świadka

sporządzili z rannym protokół. Na zapytanie pułk. Piotrowskiego, gen. Sosnkowski oświadczył, że — mając zamiar popełnić samobójstwo — postrzelił się sam; w gabinecie jego nie było prócz niego nikogo; w przyległej sali znajdował się adjutant por. Baranowski. Dalszych przesłuchiwań chorego zaniechano ze względu na możliwość pogorszenia się jego stanu zdrowia. Protokół odnośny podpisali pułk. korp. sędz. Piotrowski, major korp. sędz. Lisowski jako protokolant, prof. dr. Jurasz jako świadek.

Tak przedstawia się faktyczny stan rzeczy.

REAKTYWOWANIE KRAKOWSKIEJ RADY MIEJSKIEJ.

Kraków. (Tel. wł.) W drugiej połowie czerwca odbędzie się specjalne posiedzenie Rady miejskiej, celem wyboru prezydenta miasta.

Notowania giełdowe.

Dolar w wolnym obrocie dnia 31 maja: w Warszawie 11.15 żądają; w Krakowie 11.29; we Lwowie 11.18. — Tendencja słaba.

Urzędowe notowania giełdy warszawskiej. Dolar. Transakcje: 10.90; Sprzedaż: 10.925; Kupno: 10.875. — Tendencja słabsza.

Jak zareagowała giełda?

Lwów, 1 czerwca.

Natychmiast po nadejściu pierwszych wiadomości o wyborze Marsz. Piłsudskiego na Prezydenta Rzpltej — giełda zareagowała gwałtowną zniżką dolara. Około godz. 12 w poł. dolar spadł o 50 punktów, przy dalszej panicznie zniżkowej tendencji.

Lecz z nadejściem wiadomości o nieprzyjęciu Prezydentury przez Marszałka, nastąpiła silna reakcja, przejawiająca się w powrocie kursu dolara do poziomu 11.30. Później jednakowoż kurs ponownie osłabł. — W godzinach wieczornych kurs wahał się między 11.15 a 11.25. Obrót ożywiony. Usposobienie wyczekujące.

KRONIKA.

CZERWIEC
2
WTOREK

Dziś: rzym.-kat.
Nikodema, gr.-kat.
Patrikia.

Jutro: rzym.-kat.
Erazma b., gr.-kat.
Ftałateja.

REPERTUAR TEATRÓW MIEJSKICH.

TEATR WIELKI.

Wtorek 1. czerwca „Wally”.
Środa 2 bm. „Oteilo”. Gość. występ
Kazim. Junoszy-Stepowskiego i Anny
Zielińskiej.

Czwartek 3 bm. „Wally”.
Piątek 4 bm. „Oteilo”. Ostatni gość.
występ Kazim. Junoszy-Stepowskiego i
Anny Zielińskiej.

TEATR NOWOŚCI.

Wtorek 1 bm. „Żołnierz Królowej
Madagaskaru”.

Środa 2 bm. „Orłów” Gość. występ
Heleny Miłowskiej.

Czwartek 3 bm. „Orzeł czy reszka...”
po raz ostatni — gość. występ Kazim.
Junoszy Stepowskiego i Anny Zielińskiej.

GRAJĄ DZISIAJ W KINIE:

Apollo: „Oh! Doctor”.
Chimera: „We dwa ognie”.
Palace: „Dziewczyna z zakaz. dzielnicy
Lew: „Awanturka z Singapore”.
Marysienka: „Marjonetki losu”.
Kopernik: „Jak postępować z męż-
czyznami”.

— Teatr Wielki daje dziś po raz
drugi wspaniałą operę Alfreda Ca-
talamiego: „Wally”, która na sobot-
niej premierze odniosła rzetelny
sukces artystyczny i spotkała się z
nadzwyczaj serdecznym przyjęciem
publiczności. W dzisiejszym przed-
stawieniu tytułową partję wykona
p. Lipowska, dalsza obsada premje-
rowa.

— Teatr Nowości wystawia dziś
po raz drugi bajecznie wesołą i
dowcipną krotoczwiltę Stanisława
Dobrzańskiego: „Żołnierz Królowej
Madagaskaru”.

— Kazimierz Junosza - Stepow-
ski, znakomity artysta, którego
występy zdobyły tak wielki sukces
w naszych teatrach, kończy już
swoją gościnę w bieżącym tygod-
niu i wystąpi jeszcze tylko dwa ra-
zy: w środę i piątek, w tragedji:
„Oteilo”, wespół ze znakomitą ar-
tystką, czarującą w roli Desdemon-
ny — p. Anną Zielińską — oraz po
raz ostatni w czwartek w doskona-
łej komedji: „Orzeł czy reszka”.

— Najbliższymi premierami tea-
trów będą: w Teatrze Wielkim —
sztuka J. W. Opolskiego p. t.: „Po-
wrót z wojny”, w opracowaniu re-
żyserskiem p. Sosnowskiego, w re-
prezentacji wybitnych artystów
dramatu, pp.: Hańskiej, Rybickiej,
Michałowicza i Sosnowskiego; —
w Teatrze Nowości: głośna operet-
ka Herve'go: „Nitouche”, w zupeł-
nie nowej inscenizacji reżysera Ku-
ligowskiego, pod kierownictwem
muzycznym kapelmistrza Seredyń-
skiego, z produkcjami tanecznymi
balemistra Faliszewskiego. Główne
role odtworzą pp.: Brzeska, Ka-
sproviczowa, Górka, Rapacka (ro-
la tytułowa), Kowalski, Ostrowski
— Sowiński i inni.

— Jerzy Leszczyński — ulubie-
niec scen warszawskich, świetny
artysta Teatru Narodowego, rozpo-
cznie szereg gościnnych występów
na naszej scenie, w popisowych
kreacjach ze swego repertuaru osta-
tniej doby — w niedzielę bieżącego
tygodnia.

— Z Małopolskiego Towarzystwa zachęty
do Hodowli koni we Lwowie komuniku-
ją nam, że termin tegorocznych wyścigów
wiosennych we Lwowie, został z przyczyn
od Towarzystwa niezależnych przesunięty
na dni 17, 19, 20 i 22 czerwca br. przy-
czem program wyścigów pozostaje niezmi-
niony.

OD ADMINISTRACJI.

Wszelkie kwoty pod adresem
Administracji „Kurjera Lwowskie-
go” przysyłać należy przekazami
pocztowymi lub na numer P. K. O.

153.215.

Mówią, że...

Lwów jest miastem,
które jakkolwiek bardzo gorąco reaguje
na wszelkie wypadki naszego życia poli-
tycznego, umie zachować godność, równo-
wagę, spokój.

— tak było w ostatnich gorących dniach prze-
wrotu politycznego, które minęły w spo-
kojnem naprężeniu — i oczekiwaniu. A
teraz na nowo idzie życie swoim torem,
kochany Lwów, czynny na swe sprawy,
których jest tyle i takie są ważne, mądre
wyrównuje pewne zatamania i rysy i trwa
wiernie na swej wysuniętej na wschód pla-
cówce. Niechże więc wszyscy przystosują
się do tego, niech zniknie reszta swarów,
kwasów i plotek, niech każdy stara się
w swoim zakresie robić jak najlepiej.
Wchodzimy w nowy okres życia z wiarą,
że będzie lepiej i że do tego ogólnego do-
bra miasto również walnie się przyczyni!

— Nieodwołalnie ostatnie występy Bednar-
zewskiej. Pomimo usilnych starań dyrekcji
Teatru Małego i pomimo istotnie niezwy-
kłych sukcesów, jakie na scenie tego tea-
tru święci znakomita artystka, jej występy
już za kilka dni skończyć się muszą. Frek-
wencja ostatnich dni tak się wzmogła, iż
sobotnie i niedzielne przedstawienie było
doszczętnie wyprzedane a jeszcze wiele
osób odeszło od kasy. Najlepszym to jest
dowodem, jak olbrzymią sympatją cieszy
się Bednarzewska i jak Lwów wysoko ją
zawsze ceni. Toteż te ostatnie przedstawie-
nia „Fotela Nr. 47” będą napewno wyprzedane.

— Z karty żałobnej. Dnia 29 ma-
ja zmarł ś. p. naczelnik lwowskich
gniazd „Sokoła II”, zastępca naczelnika
Okr. Lwowsk., poprzednio naczelnik
„Sokoła - Macierzy”, Jan
Adam Sarjusz Wolski. Ś. p. zmarły
był członkiem licznych zrzeszeń
narodowych, wśród których rozwijał
żywą działalność. Pogrzeb nieod-
żałowanej pamięci zmarłego odbę-
dzie się dziś, o godz. 16-tej, z gmachu
„Sokoła II”, przy ul. Kętrzyń-
skiego. — Cześć Jego pamięci!

— Sokół - Macierz wzywa wszystkich
swych członków, mężczyzn i kobiety, aby
w mundurach, lub z odznakami sokołemi
wzięli udział w pogrzebie nieodżałowanego
druha naczelnika ś. p. Jana Sarjusza Wol-
skiego. Pogrzeb odbędzie się z gmachu
Sokoła II. ul. Kętrzyńskiego. Zbiórka we wto-
rek godzina 15 minut 30 przed gmachem
Sokoła II.

— Zarząd T-wa Bratniej Pomocy Studen-
tów Uniwersytetu Jana Kazimierza we
Lwowie, w porozumieniu z J. Magn. Re-
ktorem U. J. K. Edwardem Porębowiczem,
przewodniczącym Komitetu Jubileuszowego
60-lecia T-wa, postanowił mimo wszczętych
prac przygotowawczych, ze względu na o-
gólne położenie w kraju, odłożyć Jubileusz
na czas do tego rodzaju uroczystości sto-
sowniejszy, według wszelkiego prawdopo-
dobieństwa na jesień br.

— Kolonje wakacyjne dla dziatwy i mło-
dzieży szkolnej. Akcji dobroczynnej w celu
ratowania zdrowia dziatwy i młodzieży szkol-
nej wyzn. mojz. podjął się Komitet Kolonij
Wakacyjnych im. b. p. Dra Adolfa Liliena.
W bieżącym roku otwiera Komitet kolonje
dla dziatwy szkół powszechnych i młodzie-
ży szkół średnich. Mała wkładka umożliwi
każdemu poparcie akcji dobroczynnej. Tył-
ko jeden złoty jednorazowo płaci członek
rocznie, zaś członkowie wspierający płacą
rocznie od 5 zł. wzwzy.

— Nowa agencja pocztowa. Z dniem 15
czerwca 1926 uruchamia się w miejscowo-
ści Martynów nowy powiat Rohatyn agencję
pocztową we wszystkich działach służby
pocztowej.

— Srebrną branzoletę, zgubioną w nie-
dziele w czasie manifestacji w Rynku,
uczciwy znalazca zechce złożyć w Redakcji
„Kurjera Lwowskiego”.

— Prezydium Izby Rękodzielniczej, zapra-
sza wszystkich przełożonych i członków
odnośnych Stowarzyszeń do wzięcia ud-
ziału w uroczystości „Bożego Ciała” któ-
ra odbędzie się w czwartek, dnia 3 b. m.
Punkt zborny przy sztandarze cechowym o
godzinie 8-mej rano w gmachu ratuszowym.

Bilety ulgowe i bezpłatne do Teatru Małego wydaje Prenumeratorom mie- sięcznym i kwartalnym

Administracja „Kurjera Lw.”
codziennie od godz. 2—4

Z targu.

Lwów, 31 maja

Ceny nabiata: 1 l mleka 30—40 gr., śmie-
tany 1.40—2 zł., 1 kg. masła 4.50 6.— zł
sera 1—2 zł.

Jaja: po 13 i 15 gr.
Jarzyny: 1 kg ziemniaków starych 10—12
gr., buraków 15—30 gr., szpinaku 1—
zł. wiązka rzodkiewek 7—10 gr., cebuli mło-
dej 10 gr., szparagów 1-2 zł., główka sałaty
5—20 gr., marchewki młodej 25—30 gr.,
Owoce: 1 kg jabłek 80gr. 3 zł., cytryny po
10—15 gr. sztuka, pomarańcze po 40—60 gr.
kwateka agrestu 30 gr.

— Polskie Towarzystwo gimn.
„Sokół” w Kołomyjach będzie obcho-
dziło dnia 6 czerwca uroczystość
40-lecia, oraz uroczystość poświę-
cenia sztandaru.

— W Urzędzie pocztowo - tele-
graficznym Radomyśl nad Sanem
(powiat Tarnobrzeg) zaprowadzona
została służba telefoniczna w ogra-
niczonych godzinach dziennych.

— Kurs wagonu bezpośredniej
komunikacji klasy II-giej między
Lwowem a Rymanowem względ-
nie Lwoniczem przy pociągach 2111
(odjazd ze Lwowa g. 7.45), z po-
wrotem 2112 (przyjazd do Lwowa
7.05), rozpoczyna swój bieg już od
1 czerwca b. r.

Rozpoczęcie wypłat zasiłków ustawowych bezrobotnym pra- cownikom umysłowym.

Lwów, 1 czerwca.

Zarząd Obwodowy Funduszu
Bezrobocia we Lwowie, zawiada-
mia, że bezrobotni pracownicy u-
mysłowi zamieszkujący najmniej
od 3-ech tygodni na terenie odno-
śnego Państwowego Urzędu Po-
średnictwa Pracy, którzy pozosta-
wali najmniej przez 20 tygodni w
stosunku najmu pracy w zakła-
dach pracy zatrudniających powy-
żej 5 pracowników a zgłosili wzglę-
dnie zgłoszą swe prawo do zasił-
ków w P. B. w odnośnym Pań-
stwowym Urzędzie Pośr. Pracy (we
Lwowie ul. Rutowskiego II. p.)
najpóźniej do dnia 12 VI b. r. —
uprawnieni są do korzystania za-
siłków z Funduszu Bezrobocia.

Pracownicy zwolnieni z pracy
po dn. 12. V. b. r. lub w przysz-
łości — winni zgłosić swe prawo
do zasiłku we właściwym P. U. P.
P. swego zamieszkania najpóźniej
w ciągu jednego miesiąca od dnia
utrąty pracy.

Szkoła powszechna i gimnazjum
humanistyczne im. H. JORDANA (ul.
św. Mikołaja 16., telefon 14 36),
przyjmuje od 1. czerwca wpisy i
zgłoszenia na przyszły rok szkol-
ny. Nauka w szkole powszechnej
odbywać się będzie w godzinach
przedpołudniowych.

Egzamin wstępny do pierwszej
klasy gimn. odbędzie się z końcem
czerwca.

1873

— Polskie Towarzystwo Pol-
techniczne zawiadamia, że w śro-
dę, dnia 2 b. m., na zebraniu tygod-
niowym wygłosi odczyt dr. Maksym-
ilian Huber, profesor Politechniki
we Lwowie pod tytułem: „O wy-
trzymałości i sztywności rur”. Po-
czątek punktualnie o godzinie 18-tej.
Gościę mile widziani.

—oo—

Traktor w przedniej straży. Trak-
tor rolniczy, bliski krewny straszli-
wego czołgu bojowego, zajął jako
wysłannik pokoju i przemysłowe-
go postępu swe miejsce w pierw-
szym rzędzie przedniej straży cy-
wilizacji dwudziestego wieku. Rolni-
ctwo, ta podstawa wytwórczości
we wszystkich prawie krajach kuli
ziemskiej, zaczyna się „motoryzo-
wać”. W stepowych stanach Ame-
rykańskiego Związku w Południo-
wej Ameryce w wielu krajach
środkowej Europy, wreszcie w Ros-
ji, tym potencjalnym śpichrzem
świata, traktory motorowe wpro-
wadzają nową erę w przemyśle sta-
rym jak sama ludzkość. Podbój jest
zupełnie pokojowy i niema tu ani
tajnych układów, ani politycznych
wybiegów, ani przeciwstawiania
klauzul „największego uprzywilejo-
wania”. Niepozorny wysłannik za-
czyna bez rozgłosu dokonywać
dzieła, które często bezskutecznie
starali się dokonać nie mniej poważ-
ni, lecz napewno zreczniejsi i daleko
wymowniejsi posłowie.

Wiadomość z Moskwy, ogłoszo-
na kilka dni temu, podała ciekawy
fakt, jakoby pięćdziesięciu rosyj-
skich robotników wybierało się
do Stanów Zjednoczonych, aby
przejąć kurs budowy i obsługi trak-
torów rolniczych w fabryce Forda.
Donoszono że rząd sowiecki dostar-
czył środków na kupno 10.000 tych
maszyn, oraz że Ford Motor Com-
pany ma ponieść koszty przejazdu
tych robotników zarówno okrętami
jak i koleją, i wypłacać im pewną
pensję podczas ich pobytu na kur-
sach. Poza to mają fabrykanci wy-
słać do Rosji oddział wyszkolonych
mechaników, którzy mają uczyć
rolników najlepszych sposobów po-
sługiwania się traktorami.

Jest oczywiście, że byłoby teraz
za wcześnie sądzić o rezultatach tej
przyjacielskiej wymiany. To co o-
becnie wydaje się zupełnie prostem,
jest przerzuceniem mostu nad prze-
paścią, która dotychczas wydawała
się nie do przebycia. Wydaje się
prawdopodobnym, że przemysł
sam przez się dokona tego, z czem
dyplomacja w obecnych warunkach
nie mogła sobie dać rady. Rytm sil-
nika traktorowego, przetłumaczo-
ny przez tych 50-ciu ludzi, nauczy-
czy aby go rozumieć przemówi no-
wym, rewelacyjnym językiem do
rosyjskich rolników, a przez nich
niewątpliwie i do milionów ich rodak-
ków. Leżące odłogiem pola wyda-
dzą obfite plony, a bezpłodne obszary
znów zakwitną.

Niema większego cywilizatora jak
cwa miara dobrobytu, dająca zado-
wolenie. Nienawiść i zawiść, które
wywołują wojny, zrodzone są z nie-
zadowolenia i obawy przed bra-
kiem. Naród, wystarczający sam so-
bie, którego potrzeby zaspakajane
są automatycznie, rzadko kiedy
wygląda zawiśnię poza granice
swego kraju. Zadowolenie nie jest
stanem li tylko teoretycznym. Jest
to stan stały i rzeczywisty, gdy nie
pozostaje do pragnienia nic napraw-
de potrzebnego.

1954

Kurjer ekonomiczny.

OBIEG PIENIĘŻNY W POLSCE.

Obieg pieniężny w r. bież. osiągnął najwyższy poziom w dniu 30. kwietnia — wynosząc 828.7 mil. zł. W pierwszej dekadzie maja obieg spadł do 796.5 mil. zł. Przeważającą część obiegu stanowią pieniądze zdawkowe, emitowane przez Skarb, których obieg wynosił w dniu 30/IV — 436,8 mil. zł., a w dniu 10/V — 417 mil. zł. — Jednocześnie obieg bilietów Banku Polskiego wynosił: w dniu 30/IV — 392,9 mil. zł. w dniu 10/V — 379,4 mil. zł. Gros obiegu pieniędzy skarbowych stanowią bilety zdawkowe (2 i 5 złotych), których było w dniu 10/V. w obiegu za 282,5 mil. zł., pozatem zaś na obieg ten składają się: monety srebrne i 2 złotowe, których obieg wynosił w dniu 10/V. — 85,5 mil. zł., oraz bilon drobny — niklowy i brązowy — 49,1 mil. zł.

POŻYCZKA AMERYKAŃSKA DLA ŁOTWY.

Rokowania z grupą finansistów amerykańskich co do pożyczki dla Łotwy trwają nadal. Warunki pożyczki w ogólnych zarysach zostały przez Amerykanów zaakceptowane.

W SPRAWIE OPODATKOWANIA MAKI PSZENNEJ ZBYTKOWEGO PRZEMIAŁU DLA CELÓW LUKSU SOWEGO SPOŻYCIA.

Rząd wniósł dnia 26 kwietnia br. do Sejmu projekt ustawy o środkach zapewnienia równowagi budżetowej przewidujący między innymi środkami powiększenie dochodów państwowych także opodatkowanie mąki pszennej, otrzymanej z przemiału pszenicy w ilości 60% i poniżej. O opodatkowaniu podlegać ma według projektu tak mąka krajowa jak i zagraniczna, przyczem podatek ma wynosić od 100 kg. mąki 60%-wej i poniżej do 50% — 10 zł., mąki 50%-owej i poniżej 15 zł.

Na życzenie interesowanych sfer gospodarczych, Izba handlowa i przemysłowa we Lwowie zwołała w sprawie projektowanego podatku konferencję na dzień 28 maja b. r., która się odbyła pod przewodnictwem wiceprezesa Izby Höflingera. W konferencji wzięli udział przedstawiciele przemysłu młynarskiego, Małopolskiego Towarzystwa Gospodarskiego, przemysłu piekarskiego, Związku kupców zbożem. Giełdy zbożowej i towarowej oraz delegacji Lwowskiej Izby Skarbowej st. r. Łaskowski i sekr. Ostrowski. Po przedstawieniu projektu ustawy przez wicedyrekt. Izby dra Wachtla poszczególnej delegacji w przeszło dwugodzinnej dyskusji wykazywali niestosowność i szkodliwość ewent. wprowadzenia projektowanych postanowień nie tylko ze stanowiska interesów reprezentowanych sfer przemysłowych i rolniczych, lecz także ze stanowiska ogólnej racji najmiej polityki żywnościowej i społecznej.

WYWOZ WĘGLA POLSKIEGO ZAGRANICĘ.

Warszawa, (Tel. wł.)

W pierwszej połowie maja b. r. wywieziono węgla polskiego za granicę 319.000 ton. Wynika z tego, że wywóz węgla polskiego za granicę (po za niemieckie rynki), wzrósł o 100 proc. w porównaniu z pierwszą połową r. 1925. W maju br. byli najpoważniejszymi odbiorcami węgla polskiego Austria, Czechosłowacja, Włochy, Danja i Szwecja.

GIEŁDA LWOWSKA.

Wiadomości o wyniku wyborów spowodowały spadek kursu dolara z 11.30 na 10.70, następnie wskutek pogłosek o rezygnacji z wyboru na Prezydenta przez Marszałka Piłsudskiego nastąpiła lekka zwyżka na 11 zł. Naogół sfery giełdowe oceniają sytuację optymistycznie.

Na targu akcyjnym objawiło się pewne zainteresowanie, przy chwiejnych kursach.

Tendencja chwiejna.

Uspokojenie wyczekujące.

Kotowane: Hipoteczny 0.56, 0.57, 0.58; Przemysłowy 0.10; Ziembank 0.05, 0.06; Browary 9.35, 9.40; Chodorów 56, 57; Chybie 3.15; Cegielski 6; Gafoła 0.15; Gazolina 1.65, 1.70; Niemojowski 0.22, 0.23; Oikos 1.10, 1.05; Parowozy 0.19; Pol. Nafta 0.20.

GIEŁDA ZBOŻOWA.

Wskutek bardzo silnej podaży przy słabym zainteresowaniu, ceny pszenicy i żyta znacznie się obniżyły. Owies poszukiwany, utrzymuje się w cenie z uwagi na dość silny eksport do Niemiec. Tendencja wybitnie zniżkowa. Uspokojenie rezerwowane.

Pszenica krajowa biała 50.50 — 51; Pszenica krajowa czerwona 52 — 53; Żyto małopolskie 29 — 30; Jęczmień małopolski pasłewny 25 — 26; Owies małopolski 34.25 — 35.25; Hreczka 31.50 — 32.50 zł. — Ceny szacunkowe.

KAPITAŁY ANGIELSKIE W BANKACH ŁOTEWSKICH.

Większość akcji Banku Ryskiego dla handlu zagranicznego wykupiła niedawno grupa kapitalistów angielskich.

* Targ w Ljublanie (Jugosławia) odbędzie się w czerwcu 1926 r. Dotychczas wykazała Polska zbyt małe zainteresowania dla rynku tamtejszego, który jest dosyć pojemny dla niektórych eksportowych artykułów polskich. Celem zachęcenia przemysłowca czy kupca polskiego do udziału w tegorocznym Targu w Ljublanie, zapewnione zostały wystawcom polskim ulgi. Przyznano zniżki kolejowe zarówno dla eksportatorów jak i na bilety kolejowe. Eksponaty przychodzą bez cła na Targ w Ljublanie. W razie większego udziału otrzyma Polska specjalny pawilon na nadzwyczaj korzystnych warunkach, w niektórych nawet wypadkach bezpłatnie.

Zainteresowane firmy zechcą się zwracać pod adresem Miejskiego Urzędu Targu Poznańskiego, Poznań, Głogowska 42 lub wprost pod adresem p. Golebiowskiego, Ljublana, Stari trg 19/II.

PODWYŻKA CEN NAFTY I BENZYN.

Warszawa, (Tel. wł.)

Kartel rafinerów naftowych zwraca się do rządu o podwyższenie cen artykułów naftowych w sposób następujący: nafta z 43.70 na 50 zł. w hurcie i 56 zł. w detalicznym handlu za 100 kg. w Warszawie i Lublinie, z 46 na 52 zł. w hurcie a na 58.25 w handlu detalicznym, na 50.25 w handlu detalicznym w Wilnie i Poznaniu a z 40 na 47.50 zł. we Lwowie.

Olej gazowy kartel podwyższył zamierza z 24 na 36.60 zł., benzynę samochodową z 85 na 107.20 w hurcie i 118 zł. w handlu detalicznym, benzynę lotniczą z 102 na 127 zł. w hurcie i na 140 zł. w handlu detalicznym.

KURJER SPORTOWY.

NOWY SUKCES MJR. TOCZKA.

Medolan, 29. 5. (PAT.) W międzynarodowych zawodach hippicznych o nagrodę Verbanu. pierwszą nagrodę zdobył major Toczka (Polska), drugą por. Miville (Szwecja), a trzecią por. Pizard (Francja).

Paskarstwo kartelu żelaznego.

Lwów, 1 czerwca.

W ostatnich czasach cena surowego żelaza znówu znacznie podrożała. Podrożenie artykułu tak zasadniczego jak żelazo, niewątpliwie pociągnie za sobą podrożenie całego szeregu przetworów żelaznych i oczywiście odbije się na tych gałęziach przemysłu, które używają żelazo bądź jako surowca do swoich wyrobów, bądź też w postaci maszyn i narzędzi. Dotknięte więc zostaną wszystkie gałęzie przemysłu bez wyjątku.

Na cenę żelaza składają się: koszt rudy surowej, koszt węgla, szmelcu i robocizna.

Od roku — jak wiadomo — ani ruda, ani szmelc, a tembardziej robocizna nie podrożała.

Wskutek spadku złotego podrożało jedynie wysokowartościowe żelazo szwedzkie, które w znikomel ilości dodawane jest do rudy krajowej, może najwyżej stanowić 10 procent ogólnych kosztów kalkulacji.

Tymczasem żelazo, którego cena w lipcu r. z. wynosiła zł. 195 za tonę, do grudnia r. z. stopniowo drożało do 200, 210, 220, 230 zł. za tonę.

7-go grudnia powstał syndykat żelazny i oczywiście najprostszą konsekwencją tego był raptowny skok na zł. 250.

Pomiędzy 6 i 10 stycznia r. b. nastąpiła dalsza zwyżka do zł. 265 za tonę, zwyżka niczem nie uzasadniona, albowiem w tym czasie kurs dolara nieco spadł.

W ostatnich czasach syndykatowi żelaznemu udało się wciągnąć do swojego sojuszu także Sosnowickie Towarzystwo. Niekrepowany już żadną konkurencją sojusz żelazny hula, i z dniem 9 b. m. podbił odrazu cenę żelaza do zł. 325 za tonę.

Do ceny surowego żelaza dochodzą jeszcze dodatki za wymiary i t. p., które ustanowione są w pewnym stałym stosunku procentowym od ceny zasadniczej.

Jednym z tych wielu eksperymentów ciężkiego przemysłu żelaznego jest nowo zorganizowana firma „Akrid” Sp. z o. odp. w Bielsku, której lwowskim przedstawicielem jest niejaki p. Izidor Seiden, stosujący do swoich odbiorców bezwzględnie ukazy zjednoczonego kartelu.

W jaki sposób wykorzystuje on ostatnią podwyżkę żelaza, świadczą np. podwyżka Zjednoczonych fabryk śrub, które zamiast stosunkowo do podwyżki surowca uregulować ceny o 6—8 procent podwyższyły ceny śrub aż o 30—45 procent!

Czy Min. Przemysłu p. Gliwic i Min. Skarbu p. Czechowicz dokonają sanacji moralnej w dziedzinie tego zbrodniczego paskarstwa kartelowego, niezmiernie szkodliwego dla przemysłu i dla Skarbu?!

Popierajcie cele Towarzystwa Szkoły Ludowej.

LEKKOATLETYKA NA WĘGRZECH.

Na meatingu KAOE w Budapeszcie osiągnięto doskonałe wyniki, przyczem zwyciężyli przeważnie młodzi, nieznanymi poprzednio lekkoatleci. Biegi, 100 mtr. — Fiuck 10.8 sek., 400 mtr. — Barsi 49.8 sek., sztafeta 4×100 mtr. KAOE w 43.2 sek., skok w wyż — Orban 186 cm., skok w dal Riispöky 692 cm.

Wyniki węgierskie są co do jednego lepsze od rekordów polskich.

HANNES KOLEHMAINEN NA STARCIU.

Słynny maratończyk, zwycięzca maratonu z 1920 r. w Antwerpii, wielokrotny olimpijczyk i rekordzista światów, na długie biegi Hannes Kolehmainen, chluba Finlandji wrócił na bieżnię. Tacy ludzie jak Kolehmainen nie wracają napróżno. W Wyborgu Kolehmainen wygrał bieg 20 km. w czasie 1 godz. 10 m. 12 sek. Bieg 400 mtr. wygrał Gurewicz w 52.3 sek. Bieg 5.000 mtr. Maatanen 15 min. 25.5 sek. 3000 mtr. Maatanen 8 min. 59.8 sek.

Rzut dyskiem — Niittymaa 44 mtr. 62 cm. Rzut oszczepem — Johansson 60 mtr. 94 cm.

ZAMKNIĘCIE KINOTEATRÓW.

Warszawa, (Tel. wł.). Dla zapobieżenia przeciw podatkom magistrackim miały 1 czerwca być zamknięte kinematografy warszawskie. Rząd wrócił się do prezesa Związku właścicieli kin z prośbą o zaniechanie strajku w obecnym okresie przejściowym — gdyż rządowi zależy na tem, by w okresie Zgromadzenia Narodowego nie był zakłócony spokój.

Kurjer Radjowy

PROGRAM RADJOKONCERTÓW na dziś:

Budapeszt (560). Godz. 19. Transmisja opery królewskiej.

Daventry (1600). Godz. 21.55. Akt II-gi opery Verdiego: „Otello“.

Oslo (382). Godz. 21.30. Produkcja na wiołonczeli.

Wrocław (418). Godz. 19.25. Koncert utworów ludowych.

Zurich (513). Godz. 19.30. Wieczór muzyki włoskiej.

Warszawa (480). Godz. 18.30. Pierwszy wykład z cyklu: „Najnowsza literatura polska“ — wygłosi p. Roman Zrębowicz. — Godz. 19. Odczyt z działy: „Radjotechnika“ — wygłosi red. Janusz Odymiec.

MIEJSKI TEATR WIELKI

Początek przedstawień o godz. 7:30

Wtorek 1 czerwca 1926.

NOWOŚĆ

Wally

Opera w 4-ach aktach z muzyką Alfreda Catalani'ego Słowa Luigi Illica.

OSOBY:

Wally Platówna
Strominger, jej ojciec Zopoth
Afra Okońska
Walter Rotowska
Józef Hagenbach z Sölden Mann
Wincenty Gellner z Hochstoff Cyganik
Listonosz ze Sznalsu Martini
Rzecz dzieje się w Tyrolu.
Reżyser: Remuald Cyganik.

TEATR NOWOŚCI.

Początek o godz. 7:30.

Wtorek 1 czerwca 1926.

Żołnierz Królowej Madagaskaru

Krotochwila w trzech aktach Stanisława Dobrzańskiego.

Żądajcie wszędzie piwa
Zjednoczonych Browarów Warszawskich
p. f. Haberbusch i Schiele S. A.
w Warszawie

bo jest najlepszym piwem w Polsce.

Browary Haberbusch i Schiele wyrabiają z najszlachetniejszych surowców

Piwo marcowe (jasne) wysmienite w smaku bardzo trwałe.

Piwo eksportowe podwójnie słodowe (ciemne jak bawarskie) specjalnie warzone jako piwo zdrowe dla niedkrewnych rekonwalescentów (ogólnie polecane przez lekarzy)

Porter warszawski warzony na sposób angielski
NAJLEPSZY PORTER POLSKI

Piwo flaszkowe w powyższych gatunkach jest do nabycia we wszystkich restauracjach, pokojach do śniadań i sklepach, upoważnionych do sprzedaży piwa flaszkowego. Napełnianie odbywa się za pomocą maszyn elektrycznych nader higienicznie.

Generalne zastępstwo i główny skład 1926

Ozyasz Wixel i Syn

Rok założ. 1862.

król. rumuń. dostawcy nadworni
 ul. Bogusławskiego 1. 9-11.

Rok założ. 1862.

Telefon Nr. 6.

Wszelkie zamówienia skutecznie się natychmiast.

Jedna próba wystarczy!

Zawiadamiam, że

przeniosłam mój bogato zaopatrzonej skład towarów bławatnych z ulicy Skarbkowskiej 23 na Jagiellońska 2. Dziękując najuprzejmiej za łask. dotychczasowe względy, proszę o takowe i nadal.

Z szacunkiem
 T. Fuhrman.

1901

INSERUJECIE

w

Kurjerze Lwowskim!

W ZAKŁADZIE kosmetycznym i fryzjerskim BERTY THIEL, (pl. Trybunalski 1, mezanin) usuwa się za pomocą najnowszych aparatów zma. zczki i nieczystości twarzy. Radiowe okłady. Tamże wykonuje się artystyczne fryzury według paryskich żurnali (przez świeżo zaangażowanego specjalistę o wyszkoleniu zagranicznym) farbowanie włosów oryginalną farbą Henne, strzyżenie włosów, roboty perukarskie i manicure. 1720

Pożyczkę w gotówce może otrzymać każdy nadsyłający 80 gr. gotówką, za które wysyłam szczegółowe informacje, warunki i t. p. K. MERKWICZKO Wierzbnik ul. Starchowicka 70. 1942

Tel. 19-61. **ROWERY** Tel. 19-61
 Detalicznie Hurtownie

WAFFENRAD PUCHA i inne części zapasowe do różnych systemów, RAKIETY tenisowe, piłki itp. PIŁKI nożne, buty szpiczki, oszczepy itp. Poleca najtaniej!

Jakób Rosenman,
 LWÓW, Akademicka 26
 Własny warsztat reperacyjny. Zamówienia z prowincji załatwia się odwrotnie. 1808

SUDORYN

(w pudełkach z siatką)
 jedyny wypróbowany środek usuwający
**BEZPOWROTNIE POTI NIE-
 MIŁA WON: RAK, NOGI PACH**
 Labor. Chem. Farm.
 „AP. KOWALSKI”
 Warszawa-Miodowa 5

DROBNE OGŁOSZENIA

Różne.

KASETY na srebro wykonuje introligator Kuczański, Ormiańska 27.

SZLACHCIANKA wdowa bez rodziny i żadnej emerytury z podupadłą na zdrowiu córką z powodu wypadków wojennych bardzo zubożałą uprasza P. T. o pomoc materialną na kurację chorej córki. Datki przyjmuje Adm. Kurj. Lw. pod „Szlachcianka”. 1849

KRYNICA WILIA WAWEL i PODLASIE będące pod jednym zarządem mają pokoje wraz z całym utrzymaniem do wynajęcia tylko dla katolików. Położenie korzystne. Kuchnia zdrowa i obita. 1946

ARTYSTYCZNA pracownia abażurów, Pańska 6, poleca się. 1885

DO wynajęcia osobny pokój umeblowany ul. Klonowicza 4 parter drzwi 1, od 3-6 popoł. 1952

Nauka i wychowanie.

STENOGRAFJI wycza listownie Instytut Stenograficzny, Warszawa, Krucza 26. Żądajcie bezpłatnych prospektów. 1351

MATEMATYKI, geom. wykresnej, oraz francuskiego, niemieckiego i rysunków ucza nauczyciele gimnazjalni. (Przygotowanie do matury, egzaminów, poprawek), Batorego 1. 34. IV. p. od 3-5.

Posady i prace.

DŁUGOLETNI solycytor adwokacko-notarialny zdolny maszynista, rutynowany tabularzysta spadkowiec, poszukuje natychmiast posady, Józef Luczka, Delatyn. 1906

STENOTYPISTKA NIEMIECKO-POLSKA z kilkuletnią praktyką biurową poszukuje zajęcia. Zgłoszenia pod „Rutynowana” do Administracji „Kurjera Lwowskiego” 1925

SZOFER samoistny, mechanik samochodowy i do maszyn parowych, z klubemni świadectwami poszukuje posady najchętniej na ordynarję. Morawski, Lublin Namlesnikowska 13. 1929

AGRONOM z fachowym wykształceniem i 6 let. praktyką szuka posady od zaraz lub później na ordynarję. Przystąpi finansowo lub złoży kaucję. Zgłoszenia pod C. S. Post. Rest. Cieszyn. Śląsk. 1949

AGRONOM z wykształceniem i praktyką szuka małej dzierżawy z inwentarzem lub admin. poręczającą, na odpowiednich warunkach. Kaucję posiadam. Zgłoszenia pod C. S. Post. Rest. Cieszyn Śląsk. 1950

Kupno i sprzedaż.

FORTEPIANY, pianina, fis-harmonie za różne ceny pierwszorzędnych fabryk, używane zawsze na składzie. Sprzedaje, kupuje, zamienia za gotówkę. Hanak Pańska 21. 1778

FORTEPIAN światowej sławy, krótki, piękny, sprzedam okazjnie. Gotówka. Kopernika 26, parter, oficyny, Skleniarski, 1941

DO SPRZEDANIA okazjnie: pianino czarne w bardzo dobrym stanie, sypialnia z łózkami mosiężnymi, sypialnia jasiouwa wie-deńska, jadalnia pallsandrowa i machoniowa wiadomość: Hala Aukcyjna, Akademicka 3, Telefon 30-54. 1963

ZGUBIONY dokument woj-skowy wydany przez P. K. U. Brzeżany na, nazwisko Białoskórski Józef ur. w r. 1901. Koropatniki, unieważnia się. 1957

STARANNIE i tanio przepisuje na maszynie. Zgłoszenia do adm. „Kurjera Lw.” pod „Szybkość”. 1334-5

Popierajcie cele Towarzystwa Szkoły Ludowej.

Opłaty ogłoszeń: Za wiersz milimetry: Zwyczajny za tekstem 12 gr. Nadesłane i nekrologia 30 gr. Na pierwszej kolumnie 50 gr. Przed kroniką i w rubryce „Repertuar” 40 gr. Po kronice, komunikaty 36 gr. Dział ekonomiczny 40 gr. Drobne ogłoszenia za każdy wyraz 6 gr. Kupno i sprzedaż 8 gr. Matrymonialne 12 gr. Poszukujący pracy 2 gr. Na kolumnie tekstowej paski i inseraty po 36 gr. Ogłoszenia zagraniczne o 50% drożej.

Nakładem Nowej Polskiej Spółki Wydawniczej Sp. z ogr. odp.

Z drukarni Polskiej we Lwowie, Chorażczyzna 17, Tel. 29-19, pod zarz. Z Kielbusiewicza.

Odpowiedzialny redaktor: Tadeusz Stroński.